

**EVALUATIE ARMOEDEBELEID 2018
GEMEENTE TUBBERGEN**

Evaluatie armoedebeleid 2018 gemeente Tubbergen

Onderzoek naar de omvang en samenstelling van de doelgroepen voor het gemeentelijke armoedebeleid en het gebruik van inkomensondersteunende regelingen in de gemeente Tubbergen.

Colofon

Opdrachtgever

Gemeente Tubbergen

Datum

November 2019

Auteurs

Anne-Wil Hak
Michelle Ellens

Databewerking

Johan Knol

Geografische kaarten

Pieter-Jan Karsijns

Grafische ondersteuning

Senne Trip

KWIZ

Stavangerweg 23 - 5
9723 JC Groningen
050 - 5252473
contact@kwiz.nl

Uitgave

Deze publicatie is een uitgave van KWIZ. Het overnemen van cijfers en/ of teksten is toegestaan, mits de bron duidelijk wordt vermeld. Niets uit deze publicatie mag worden vervaelvoudigd en/ of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook zonder voorafgaande toestemming van KWIZ.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
Inleiding	2
Grafische samenvatting.....	4
Samenvatting.....	6
1. Minima in beeld	11
2. Minimakinderen tot 18 jaar in beeld	15
3. Minimaregelingen	19
4. Wmo en schuldhulpverlening	27
5. Bevindingen Armoedemonitor	29
6. Enquête: Kenmerken respondenten	34
7. Enquête: Regelingen	35
8. Enquête: Kinderen.....	38
9. Enquête: Medische kosten	41
10. Enquête: Financiële situatie	43
11. Enquête: Tips	45
12. Panelgesprek	46
13. Bevindingen enquête en panelgesprek.....	49
Bijlage 1. Methodiek Armoedemonitor	50
Bijlage 2. Bevolkingskarakteristieken	52
Bijlage 3. Kenmerken kinderen	53
Bijlage 4. Kenmerken minima tot 100% Wsm	54
Bijlage 5. Kenmerken per doelgroep	55
Bijlage 6. Afkortingen	58
Bijlage 7. Vragenlijst.....	59

Inleiding

In 2015 heeft KWIZ onderzoek gedaan naar de omvang en samenstelling van de doelgroep en het bereik van de minimaregelingen. In 2019 heeft de gemeente Tubbergen de wens uitgesproken om het armoedebeleid te evalueren.

Opzet Armoedemonitor

De Armoedemonitor beschrijft de doelgroep voor het lokale armoedebeleid aan de hand van een aantal kenmerken. Daarnaast brengt de monitor het gebruik en bereik van de verschillende minimaregelingen in beeld. De gegevens over de omvang en samenstelling van de doelgroep geven de situatie per 31 december 2018 weer (peildatum minimapopulatie), op basis van het inkomen op het Wettelijk sociaal minimum (Wsm). Het gebruik van de regelingen is gemeten over het jaar 2018. De cijfers worden (waar mogelijk) vergeleken met die van de Armoedemonitor 2015.

Onderzoeksmethode Armoedemonitor

De gemeente heeft geen rechtstreekse toegang tot inkomensgegevens van haar inwoners. Door gebruik van diverse informatiebronnen van gemeentelijke regelingen voor minimahuishoudens, maken we een inschatting van het aantal minimahuishoudens op 31 december 2018. Daarvoor zijn registraties van de volgende voorzieningen gebruikt: de Participatiewet, aanvullende inkomensvoorziening ouderen (AIO), minimaregelingen, collectieve zorgverzekering en kwijtschelding gemeentelijke belastingen. Tevens zijn voor dit onderzoek de registraties van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), schulddienstverlening en wettelijke schuldsanering (WSNP) meegenomen. Met behulp van de Basisregistratie Personen (BRP) zijn de gebruikersgegevens vervolgens op huishoudniveau gegroepeerd. Op deze manier ontstaat een samenhangend beeld van de omvang en samenstelling van de minimapopulatie, de mate van gebruik van voorzieningen en de overlap in het gebruik van voorzieningen op andere beleidsterreinen.

Omdat wij niet over inkomensgegevens van alle inwoners beschikken, is er een groep die, doordat ze geen gebruik maakt van de minimaregelingen, niet in de registratiebestanden voorkomt. Dit betekent dat het feitelijk aantal minima iets hoger ligt dan in deze Armoedemonitor wordt gerapporteerd. Wanneer we het in deze monitor hebben over minimahuishoudens zijn dit de huishoudens die we in beeld hebben gekregen via de bovenstaande onderzoeksmethode; daarmee hebben we ongeveer 90 procent van de minimahuishoudens in de gemeente in beeld. De huishoudens die in beeld zijn op basis van bovenstaande methodiek beschouwen we als doelgroep voor het minimabeleid. De overige circa 10 procent maakt geen gebruik van het minimabeleid en ook niet van andere ondersteuning vanuit de Participatiewet waardoor ze niet als minima bekend zijn bij de gemeente. Het is op basis van de onderzoeksmethodiek ook niet mogelijk om deze groep in beeld te krijgen. Het is mogelijk dat een deel van die groep ook geen gebruik wil maken van gemeentelijke ondersteuning.

De kenmerken van het huishouden zijn gebaseerd op de kenmerken van de oudste persoon in het huishouden.

Methodiek enquête

De doelgroep van het onderzoek bestaat uit inwoners van de gemeente Tubbergen die in 2018 een voorziening hadden vanuit de Participatiewet; een bijstandsuitkering en/ of gebruik hebben gemaakt van de bijzondere bijstand, kwijtschelding gemeentelijke belastingen, participatieregeling, individuele inkomstenstoeslag en collectieve zorgverzekering. Dat zijn in totaal 559¹ huishoudens. De vragenlijsten zijn verstuurd in juni 2019 en inwoners hadden de

¹Er zijn 559 huishoudens aangeschreven voor de vragenlijst. Dit wijkt af van het aantal minimahuishoudens (verschil 29 huishoudens) die tot de doelgroep behoren in de Armoedemonitor. Dit heeft te maken met de peildatum waarop de bestanden zijn samengesteld en daarnaast kunnen een aantal huishoudens niet worden gekoppeld, waardoor ze bij de Armoedemonitor uit beeld vallen.

mogelijkheid om deze online of op papier in te vullen. Na drie weken is een herinneringsbrief gestuurd met het verzoek de vragenlijst alsnog in te vullen indien men dat nog niet had gedaan.

In de vragenlijst komen verschillende thema's aan bod, zoals de minimaregelingen, medische kosten, financiële situatie en algemene vragen. Aan het einde van de vragenlijst konden respondenten tips aan de gemeente geven over het minimaleleid.

Respons vragenlijst

184 respondenten hebben de vragenlijst ingevuld. Dat is 33 procent van de doelgroep van 559 huishoudens. Dit is voldoende (bij een betrouwbaarheidsniveau van 90 procent) om betrouwbare uitspraken over de gehele doelgroep te kunnen doen. Gemiddeld is de respons bij klanttevredenheidsonderzoeken onder deze doelgroep 25 procent bij andere onderzoeken die zijn uitgevoerd door KWIZ.

Leeswijzer

Na de samenvatting waarin de belangrijkste kenmerken van de minimapopulatie visueel worden weergegeven, worden de belangrijkste ontwikkelingen beschreven in de samenvattende analyse. In de daaropvolgende hoofdstukken wordt de minimapopulatie in kaart gebracht, evenals de overlap met de Wmo, schulddienstverlening en Jeugdwet. In hoofdstuk 5 worden de bevindingen uit de Armoedemonitor beschreven en worden de onderzoeksvragen beantwoord die betrekking hebben op de doelgroep, de regelingen en voorzieningen. In hoofdstuk 6 tot en met 11 staan de uitkomsten van de enquête beschreven en in hoofdstuk 12 worden de uitkomsten van het panelgesprek weergegeven. In hoofdstuk 13 worden de onderzoeksvragen beantwoord die betrekking hebben op de bekendheid en gebruik van regelingen en de meningen van de inwoners en professionals.

De bijlagen geven een aantal achterliggende cijfers weer. Alle landelijke cijfers zijn afkomstig van het CBS en vergelijking met andere gemeenten wordt gedaan op basis van ervaringscijfers van KWIZ. In bijlage 6 staat de vragenlijst onder de inwoners.

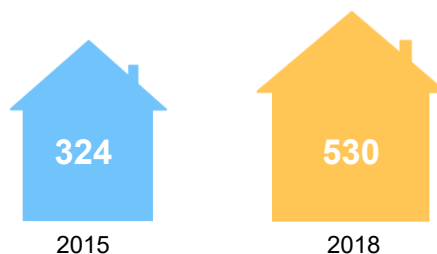
Omdat niet iedere vraag uit de enquête door elke respondent is ingevuld geven we bij veel vragen het aandeel per antwoordcategorie weer. Dit is het aantal respondenten dat het antwoord gaf, afgezet tegen alle respondenten die de vraag hebben ingevuld. Daarvoor laten we iedereen die de vraag niet van toepassing vond (en als antwoord 'gaat niet over mij' heeft ingevuld) ook buiten beschouwing. Dit komt de leesbaarheid en inhoudelijke analyse ten goede. Bij de titel van de grafiek of tabel geven we weer hoeveel respondenten de vraag hebben beantwoord (N=..). Daarbij tellen de respondenten die de vraag niet van toepassing vonden dus niet mee. Wanneer er meerdere stellingen of vragen in een grafiek worden weergegeven, dan wordt er gekeken naar het laagste aantal respondenten (Nmin=..).

MINIMA IN TUBBERGEN

Aantal minimahuishoudens

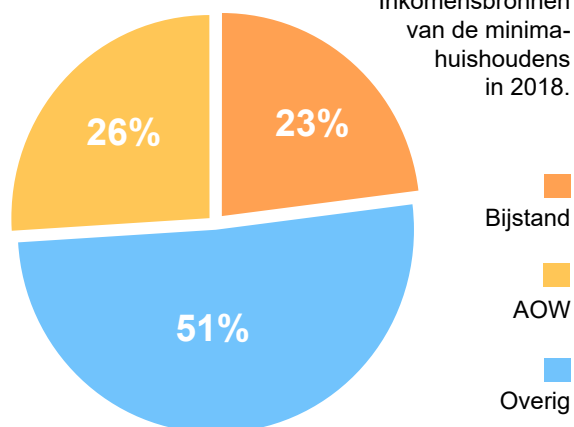
6%

van de huishoudens hebben een inkomen tot 120% van het Wettelijk sociaal minimum (Wsm), dit zijn **530** huishoudens.

Inkomensbron

Inkomensbronnen van de minima-huishoudens in 2018.

Bijstand

Aantal minimahuishoudens met een bijstandsuitkering in 2018.

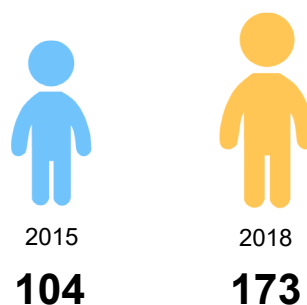

Minimakinderen

4%

van alle kinderen tot 18 jaar groeien op in een huishouden met een inkomen tot 120% Wsm, dit zijn **173** kinderen.

Langdurig minima

82% van alle minima heeft al 3 jaar of langer een minimuminkomen.

Woonplaatsen

9%

van alle huishoudens in de woonplaats **Tubbergen** heeft een inkomen tot 120% Wsm. Ook in Manderveen-Mander en Langeveen is het aandeel minima hoger dan gemiddeld in de gemeente.

Eenoudergezinnen

22%

van de eenoudergezinnen (op huishoudniveau) heeft een inkomen tot 120% Wsm. Kinderen in een eenoudergezin groeien bijna 8 keer zo vaak op in een minima huishouden.

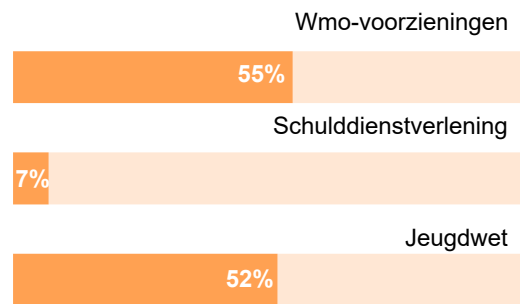
Niet-westerse achtergrond

53%

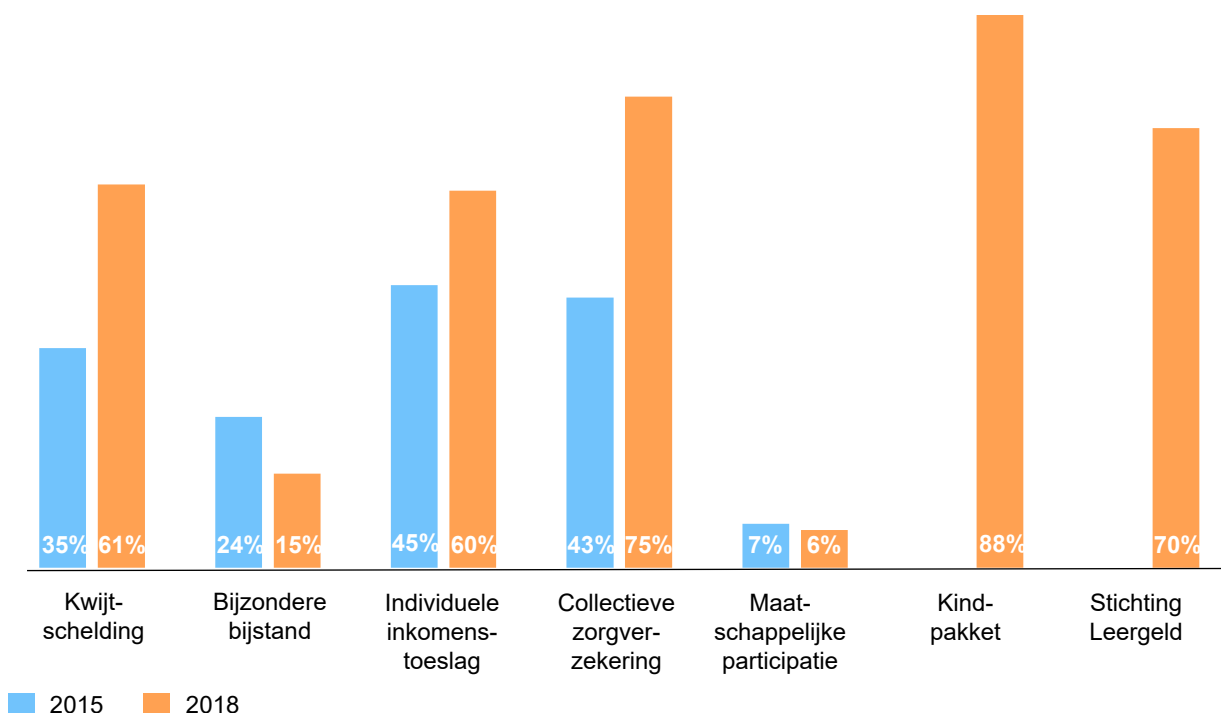
van alle huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond heeft een inkomen tot 120% Wsm.

Minimaproblematiek

Minimaregelingen

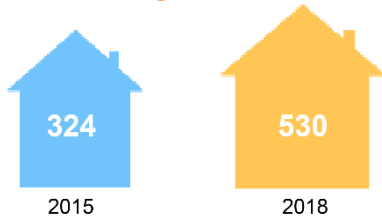
*De individuele studietoeslag is in bovenstaand figuur niet meegenomen, omdat het gebruik te laag is.

Samenvatting

In deze samenvatting staat een aantal kenmerken van de minimapopulatie in 2018 (huishoudens met een inkomen tot 120 procent Wsm). We vergelijken deze doelgroep van het minimale beleid met de doelgroep in 2015. Tevens geven we de belangrijkste bevindingen weer van de enquête en het panelgesprek.

S1. Armoedemonitor

Ontwikkeling minimahuishoudens

In 2018 heeft de gemeente 530 huishoudens met een inkomen tot 120 procent Wsm in beeld. Dat is een forse stijging ten opzichte van 2015. Deze stijging heeft onder andere te maken met het feit dat het gebruik van de collectieve zorgverzekering is toegenomen, waardoor er meer huishoudens in beeld zijn. Deze 530 huishoudens vormen 6,5 procent van alle huishoudens in de gemeente. Dat ligt in lijn met het aandeel minima in andere gemeenten

met minder dan 50.000 inwoners (gemiddeld 5 à 6 procent).

Het aandeel minima met AOW is enorm gestegen (2015: 124 huishoudens; 2018: 271 huishoudens). Dit heeft te maken met het feit dat de gebruikers van de collectieve zorgverzekering voor een groot deel ouderen zijn. Het aantal huishoudens met een bijstandsuitkering is nagenoeg gelijk gebleven. In 2018 zijn er 122 huishoudens met een bijstandsuitkering.

Doelgroepen

Eenoudergezinnen hebben vaker een minimuminkomen dan andere huishoudtypen; 22 procent van alle eenoudergezinnen in de gemeente heeft een inkomen tot 120 procent Wsm (30 huishoudens). Daarnaast zijn huishoudens ouder dan 45 jaar vaker minima dan huishoudens jonger dan 45 jaar. Naar herkomst zijn huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond oververtegenwoordigd onder minima; 53 procent van alle huishoudens met een dergelijke achtergrond heeft een inkomen tot 120 procent Wsm. Onder huishoudens met een Nederlandse achtergrond is dat 6 procent. Tenslotte hebben huishoudens in woonplaats Tubbergen vaker dan gemiddeld een minimuminkomen. Deze verhoudingen komen overeen met die in 2015.

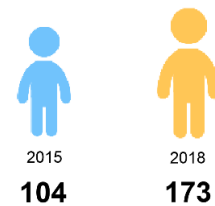
Langdurige minima

Het aandeel langdurige minima is ook enorm gestegen; in 2018 hadden 435 huishoudens (82 procent) al drie jaar of langer een inkomen tot 120 procent Wsm, in 2015 was dit 42 procent. Huishoudens met AOW en huishoudens zonder kinderen hebben vaker dan gemiddeld langdurig een minimuminkomen. In 2018 zijn 38 huishoudens 'ingestroomd' in de minimapopulatie, zij vormen 7 procent van de doelgroep.

De stijging van de langdurige minima heeft te maken met de enorme toename van de gebruikersgroep voor de collectieve zorgverzekering, die met name uit AOW'ers bestaat en langer dan drie jaar op het minimum zitten. Bij veel andere gemeenten zien we ook een stijging van het aantal langdurige minima. Er is daarnaast relatief weinig nieuwe instroom. De instroom van het aantal en aandeel huishoudens tot de minimapopulatie is aanzienlijk gedaald van 44 procent (141 huishoudens) in 2015 naar 7 procent (38 huishoudens) in 2018. Tegelijkertijd komen de huishoudens die behoren tot de minimadoelgroep moeilijk uit de situatie en blijven langdurig een minimuminkomen houden.

Minimakinderen

In 2018 is het aantal minimakinderen tot 18 jaar dat bij de gemeente in beeld is, toegenomen van 104 naar 173. Het aandeel minimakinderen komt daarmee op 3,8 procent van alle kinderen in de gemeente. De toename van het aantal minimakinderen komt doordat de gemeente meer kinderen uit een huishoudens met een andere inkomensbron in beeld heeft.

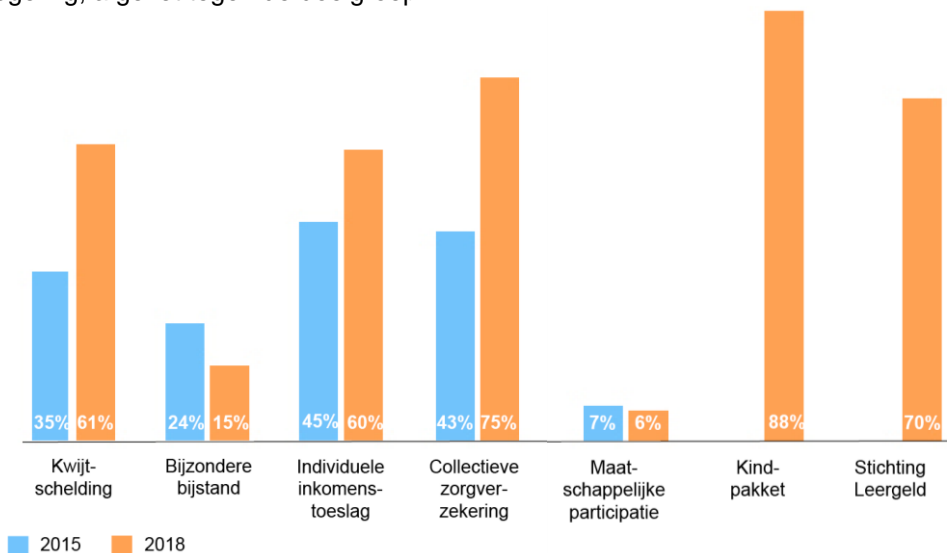

Kinderen in een eenoudergezin, kinderen met een niet-westerse migratieachtergrond en kinderen in de woonplaats Tubbergen groeien vaker op in een minimahuishouden dan kinderen uit andere gezinnen.

Van alle minimakinderen heeft 34 procent een indicatie voor de Jeugdwet, dat zijn in totaal 58 kinderen. Minimakinderen hebben vaker een indicatie voor de Jeugdwet dan kinderen die niet in een minimagezin opgroeien. Gemiddeld zien we bij andere gemeenten een overlap van 10 tot 20 procent tussen minimakinderen en de Jeugdwet.

Bereik regelingen

In onderstaand figuur staat het bereik per regeling in 2015 en 2018. Dit is het gebruik van de regeling, afgezet tegen de doelgroep.

*De individuele studietoelage is in bovenstaand figuur niet meegenomen, omdat het gebruik te laag is.

- In 2018 is het gebruik en bereik van de kwijtschelding hoger dan in 2015. In 2018 hebben 110 huishoudens kwijtschelding voor de gemeentelijke heffingen gekregen, een bereik van 61 procent van de doelgroep (2015: 74 huishoudens, 35 procent). Gemiddeld ligt het bereik van de kwijtschelding tussen 70 en 75 procent bij andere gemeenten. Het bereik van de kwijtschelding is in de gemeente Tubbergen aanzienlijk gestegen, maar ligt nog wel onder het gemiddelde wat we bij andere gemeenten zien. Deze stijging komt door een verandering in de werkwijze. Voor de kwijtschelding gemeentelijke belastingen worden de bijstandsgerechtigden aangeschreven. Hierdoor is het bereik vergroot;
- Het bereik van de bijzondere bijstand is ten opzichte van 2015 gedaald van 24 procent naar 15 procent. Het aantal huishoudens dat gebruik heeft gemaakt van de bijzondere bijstand is nagenoeg gelijk gebleven, maar de doelgroep is aanzienlijk groter geworden. In 2018 hebben 77 huishoudens gebruikgemaakt van de bijzondere bijstand; samen hebben zij 635 verstrekkingen gekregen via de bijzondere bijstand;
- De individuele inkomens toeslag kent een bereik van 60 procent in 2018. Dat is een aanzienlijke stijging ten opzichte van 2015. Het aantal gebruikers is gestegen van 38 naar 62 huishoudens. Gemiddeld is het bereik bij andere gemeenten 55 à 60 procent. Het bereik van de gemeente Tubbergen ligt in lijn met dit gemiddelde;
- Het gebruik van de collectieve zorgverzekering is in de periode 2015 – 2018 aanzienlijk gestegen van 140 huishoudens in 2015 naar 395 huishoudens in 2018. Ook bij andere

gemeenten zien we een stijging van het gebruik en bereik van de collectieve zorgverzekering. Het bereik ligt aanzienlijk hoger dan het gemiddelde bereik in andere gemeenten (35 à 40 procent). Vanaf 1 januari 2016 is in de gemeente een campagne gevoerd voor de collectieve zorgverzekering. Dit verklaart de stijging van het gebruik en bereik;

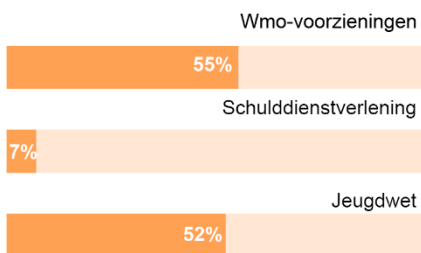
- In 2018 hebben 33 huishoudens gebruikgemaakt van de regeling Maatschappelijke participatie, een bereik van 6 procent van de doelgroep. Ten opzichte van 2015 is het gebruik licht gestegen, maar omdat de doelgroep ook is gestegen is het bereik nagenoeg gelijk gebleven. Het bereik van 6 procent ligt ver onder het bereik bij andere gemeenten, daar zien we een bereik tussen 40 en 50 procent voor een participatieregeling voor volwassenen;
- In 2018 hebben 132 kinderen gebruikgemaakt van het Kindpakket, 88 procent van de doelgroep. Dat ligt aanzienlijk hoger dan het bereik van een kindregeling in andere gemeenten (meestal rond 60 procent);
- In de analyseperiode hebben 88 kinderen gebruikgemaakt van Stichting Leergeld. Dit is een bereik van 70 procent van de doelgroep. Dit ligt boven het gemiddelde bereik van 50 à 60 procent bij veel andere gemeenten.

Niet-gebruikers

Er zijn 33 huishoudens die van geen enkele regeling gebruik maken. Dit zijn met name alleenstaanden, bijstandsgerechtigden, huishoudens tussen 45 jaar en de AOW-gerechtigde leeftijd en huishoudens met een Nederlandse achtergrond.

Multi-problematiek

Minimaproblematiek

Een deel van de minimahuishoudens heeft ook andere ondersteuningsvragen: 55 procent heeft een of meerdere Wmo-voorzieningen, 6,6 procent is in beeld bij schulddienstverlening en 52 procent van de minimagezinnen heeft een indicatie vanuit de Jeugdwet. Huishoudens in de gemeente die geen minimuminkomen hebben maken minder vaak gebruik van een of meer van deze voorzieningen. Bij andere gemeenten zien we een gemiddelde overlap van minima met Wmo van 20 à 25 procent, met SDV van 10 procent en met de Jeugdwet (op huishoudniveau) van 15 à 25 procent.

S2. Enquête en panelgesprek

Bekendheid minimaregelingen

De collectieve zorgverzekering is veruit de meest bekende minimaregeling: 82 procent van de respondenten kent de regeling en driekwart van de respondenten maakt ook gebruik van de collectieve zorgverzekering. Het contrast met de overige regelingen is groot. Na de collectieve zorgverzekering is de bijzondere bijstand het meest bekend; 36 procent van de respondenten is bekend met de bijzondere bijstand. De bekendheid van de minimaregelingen ligt vrij laag, met name als we de bekendheid van minimaregelingen vergelijken met andere gemeenten. Voor sommige regelingen geldt een specifieke doelgroep, zoals de individuele inkomenstoelag of individuele studietoelag. Dit verklaart de lage bekendheid. Echter regelingen als maatschappelijke participatie en kwijtschelding van gemeentelijke belastingen, zijn niet goed bekend bij een grote groep respondenten. De bekendheid van deze regelingen zijn respectievelijk: 20 en 34 procent van de respondenten.

De respondenten kennen de regelingen voornamelijk via vrienden of kennissen en de lokale krant of folder. Als tip geven respondenten dat ze graag een duidelijk overzicht willen met alle regelingen waar ze gebruik van kunnen maken. Voor een aantal respondenten is dit onduidelijk. De gemeente zou dit (beter) kunnen communiceren. Uit het panelgesprek komt naar voren dat

professionals een soort noodfonds missen. Hier kunnen minima tijdelijk gebruik van maken als ze in de problemen zijn gekomen.

Effect minimaregelingen

De regelingen zorgen ervoor dat de respondenten de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen, andere mensen kunnen ontmoeten en mee kunnen doen aan sportieve activiteiten. De regelingen hebben minder effect op werk of werk zoeken, voldoende groente en fruit eten en huishoudelijke apparaten kopen. Dit kan verklaard worden doordat de regelingen daar niet specifiek voor zijn bedoeld.

Kindregelingen

De kindregelingen zijn bij de doelgroep (huishoudens met kinderen) goed bekend. De verjaardagsbox en Stichting Leergeld zijn het meest bekend en het meedoenpakket is het minst bekend. Alsnog kent driekwart van de respondenten het meedoenpakket. Door de regelingen kunnen de kinderen van de respondenten lid worden van een (sport)vereniging, hun verjaardag vieren, meegaan op schoolreis of schoolkamp en de noodzakelijke kleding kopen. Toch geeft ruim een derde van de respondenten aan dat zij niet voldoende kleding en schoenen kunnen kopen voor hun kinderen en ruim een kwart geeft aan dat hun kind niet lid kan worden van een (sport)vereniging omdat de kosten daarvoor te hoog zijn. Een hoger bereik van de Kindregelingen kan ervoor zorgen dat meer kinderen mee kunnen doen. Een aantal respondenten geeft aan nog een regeling te missen voor leuke activiteiten.

Medische kosten

64 procent van de respondenten heeft extra medische kosten die niet door de zorgverzekering worden vergoed en die ze zelf moeten betalen. Dit zijn met name kosten voor billen/ lenzen, kosten voor medicijnen en kosten voor de tandarts/ orthodontist. Ruim een kwart van de respondenten gaat weleens niet naar de dokter of koopt geen medicijnen omdat de kosten daarvoor te hoog zijn, een op de tien respondenten mijdt regelmatig de medische zorg en 2 procent mijdt voortdurend de medische zorg. 5 procent van de respondenten stelt de medische zorg uit omdat ze de kosten niet kunnen betalen en 6 procent kan de medische kosten niet betalen, waardoor ze in de schulden komen. Een tip van de respondenten is om de reiskosten naar het ziekenhuis (of medische zorg) te vergoeden. Een andere tip die gegeven is, is om meer aandacht te hebben voor mensen met een (chronische) ziekte.

Financiële situatie

De helft van de respondenten kan niet altijd maandelijks rondkomen. Hiervan kan 42 procent soms wel, soms niet rondkomen en 8 procent kan maandelijks niet rondkomen. De voornaamste reden hiervoor is dat veel dingen duurder zijn geworden, hoge vaste lasten en weinig inkomsten. Bijna 40 procent van de respondenten maakt zich zorgen over zijn financiële situatie en 56 procent kan niet alles doen, omdat er geen geld voor is. 13 procent van de respondenten heeft schulden. Van deze groep geeft 43 procent aan dat ze geen hulp nodig hebben bij het oplossen van deze schulden. Zij lossen hun schulden zelf op. 10 procent krijgt hulp van de Stadsbank.

S.3 Aanbevelingen

Er zijn naar aanleiding van dit rapport twee aanbevelingen geformuleerd:

- Onderzoek naar de regeling Maatschappelijke participatie: kennen de inwoners de regeling, past de regeling bij de behoeften van de inwoners etc.;
- Bereiken van de doelgroep huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond. Dit is groep die in de periode 2015 – 2018 groter is geworden en oververtegenwoordigd is in de minimapopulatie. Wij adviseren de gemeente om onderzoek te doen hoe deze groep (beter) bereikt kan worden;
- Stimuleer huishoudens met kinderen om werk te vinden. Er zijn 84 minimahuishoudens met kinderen en 173 minimakinderen in de gemeente Tubbergen. De groep minimakinderen is in de periode 2015 – 2018 gestegen. Wij adviseren de gemeente om

deze groep te ondersteunen door bijvoorbeeld het bereik van de kindregelingen te verhogen en stimuleren en ondersteunen om werk te vinden. Daarnaast adviseren wij de gemeente om in te zetten op vroegsignalering. Hiermee wordt voorkomen dat huishoudens minima worden. Dit kan door bijvoorbeeld het project 'Vroeg er op af' te intensiveren

1. Minima in beeld

De gemeente Tubbergen hanteert voor het minimabeleid een bovengrens van 120 procent van het Wettelijk sociaal minimum. In dit hoofdstuk beschrijven we de kenmerken en ontwikkelingen van deze doelgroep.

1.1. Ontwikkeling minimahuishoudens

In de periode 2015 – 2018 is het aantal minimahuishoudens met een inkomen tot 120 procent Wsm dat de gemeente in beeld heeft gestegen van 324 naar 530 huishoudens. Deze huishoudens vormen 6,5 procent van alle huishoudens in de gemeente (in 2015 was dit 4,1 procent). Deze stijging heeft te maken met het feit dat het gebruik van de collectieve zorgverzekering enorm is toegenomen onder de AOW'ers. Hierdoor is de doelgroep die in beeld is voor de Armoedemonitor ook enorm gestegen. Dit heeft zijn effect op de verhoudingen, inkomensbron, leeftijd en huishoudtypes, zoals in de volgende paragrafen is te zien.

De stijging van het aantal minimahuishoudens komt door een toename van het aantal minima met een inkomen tussen 100 en 120 procent Wsm. Het aantal minima met een inkomen tot 100 procent Wsm is juist gedaald. Dit komt met name door een daling van het aantal AOW'ers met een inkomen tot 100 procent Wsm (2015: 48 huishoudens; 2018: 17 huishoudens). Het aantal huishoudens met een bijstandsuitkering is gestegen, van 103 in 2015 naar 122 huishoudens in 2018.

Het aantal AOW'ers met een inkomen tot 120 procent Wsm is gestegen (+ 147 huishoudens). Ook is het aantal minimahuishoudens dat de gemeente in beeld heeft met een andersoortig inkomen gestegen (+ 40 huishoudens).

Tabel 1.1.1 Huishoudens naar inkomen in Tubbergen

Inkomenspercentage t.o.v. Wsm	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Tot 100%	211	2,6%	180	2,2%
100% tot 120%	113	1,5%	350	4,3%
<i>Subtotaal</i>	324	4,1%	530	6,5%
Overig	7.664	95,9%	7.675	93,5%
Totaal	7.988	100%	8.205	100%

Tabel 1.1.2 Inkomensbron minima, inkomen tot 120%

Inkomensbron	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Participatiewet	103	32%	122	23%
AOW	124	38%	271	51%
Ander inkomen	97	30%	137	26%
Totaal	324	100%	530	100%

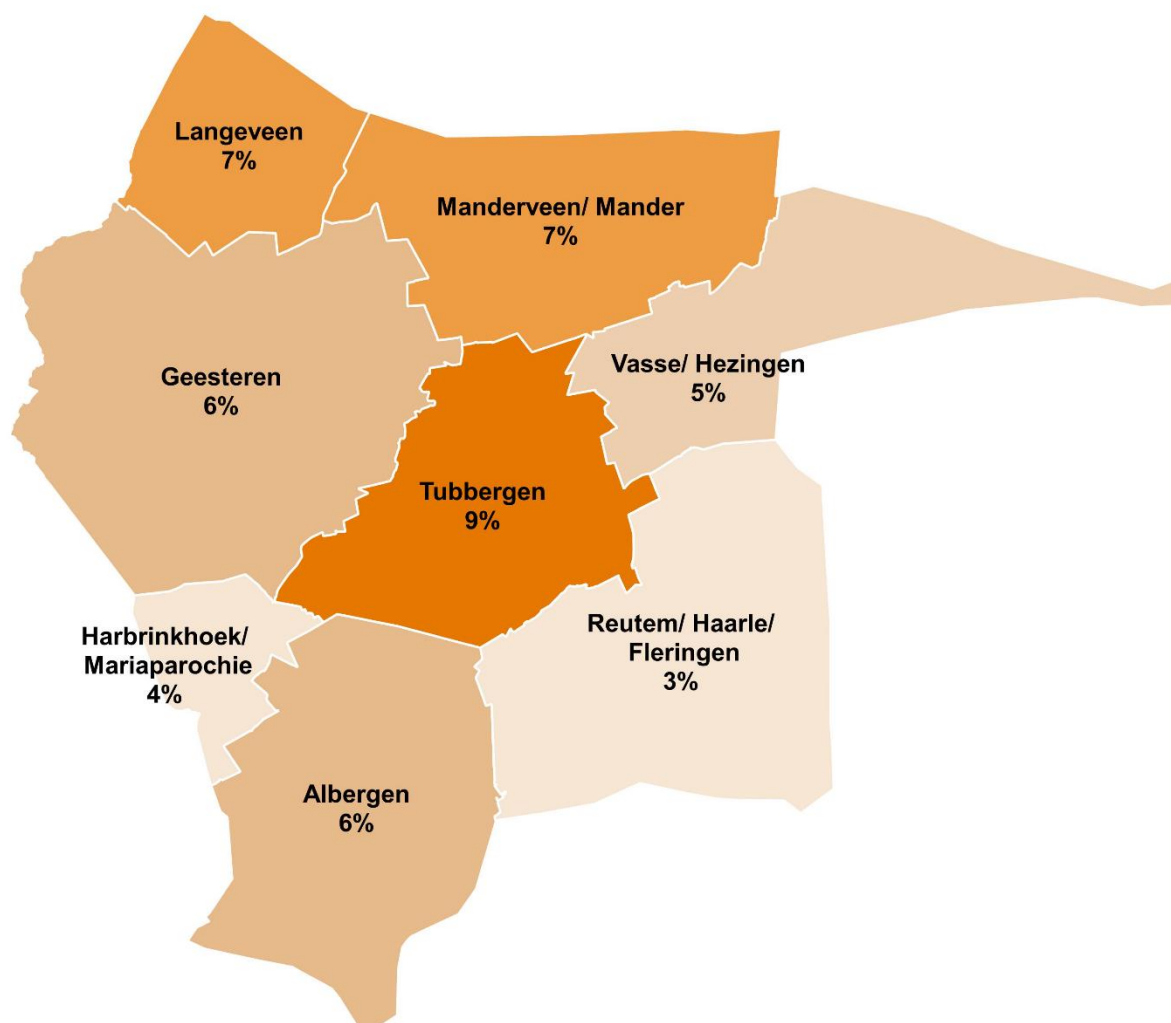
1.1.2. Stijging aantal AOW'ers en daling aandeel minimahuishoudens met thuiswonende kinderen

Ruim de helft van de minimahuishoudens bestaat uit alleenstaanden en 16 procent heeft thuiswonende kinderen. Ten opzichte van 2015 is het aandeel minimahuishoudens met thuiswonende kinderen gedaald.

51 procent van de minimahuishoudens heeft de AOW-gerechtigde leeftijd en een derde is tussen de 45 jaar en de AOW-leeftijd. Naar herkomst heeft 83 procent een Nederlandse achtergrond, 11 procent een niet-westerse migratieachtergrond en 6 procent een westerse migratieachtergrond. De verdeling naar herkomst wijkt af van de verdeling die we bij veel andere gemeenten zien. Daar zien we dat ongeveer 60 procent van de minimahuishoudens een Nederlandse achtergrond heeft en een kwart een niet-westerse migratieachtergrond. Tenslotte is het aantal minima het hoogst in Tubbergen.

Gemiddeld gezien hebben eenoudergezinnen en huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond vaker dan andere huishoudens een inkomen tot 120 procent Wsm. Hetzelfde geldt voor huishoudens in Tubbergen, Manderveen – Mander en Langeveen.

Figuur 1.1.1. Aandeel (relatief) minimahuishoudens tot 120% per wijk

Verdeling naar kenmerken

In de volgende tabel staat de verdeling naar diverse kenmerken. We vergelijken de minimapopulatie met alle huishoudens in de gemeente om zo per kenmerk het aandeel minima te kunnen weergeven (in de kolom 'Aandeel minima t.o.v. alle huish.').

Tabel 1.1.3 Kenmerken minima, inkomen tot 120%

Categorie	2015		2018		Aandeel minima t.o.v. alle huish.
	Aantal	%	Aantal	%	
Huishoudtype					
Alleenstaand	172	53%	286	54%	14%
Eenoudergezin	18	6%	30	6%	22%
Meerpers zonder kinderen	92	28%	160	30%	4%
Meerpers met kinderen	42	13%	54	10%	2%
Totaal	324	100%	530	100%	6%
Leeftijdscategorie					
Tot 45 jaar	78	24%	95	18%	5%
45 tot AOW-leeftijd	122	38%	164	31%	5%
AOW-leeftijd	124	38%	271	51%	10%
Totaal	324	100%	530	100%	6%
Herkomst					
Nederlandse achtergrond	255	79%	437	83%	6%
Westerse migratieachtergrond	33	10%	34	6%	8%
Niet-westerse migratieachtergrond	36	11%	59	11%	53%
Totaal	324	100%	530	100%	6%
Woonplaatsen					
Tubbergen	142	44%	221	42%	9%
Geesteren	54	17%	91	17%	6%
Albergen	51	16%	81	15%	6%
Harbrinkhoek – Mariaparochie	11	3%	27	5%	4%
Reutum – Haarle - Fleringen	22	7%	27	5%	3%
Vasse – Hezingen	13	4%	23	4%	5%
Manderveen – Mander	11	3%	26	5%	7%
Langeveen	20	6%	34	6%	7%
Totaal	324	100%	530	100%	6%

* leeswijzer: van de 530 minimahuishoudens is 54 procent (286 huishoudens) alleenstaand. Afgezet tegen alle alleenstaande huishoudens in de gemeente laat de laatste kolom zien dat 14 procent daarvan een minimuminkomen heeft. Onder eenoudergezinnen is dat 22 procent.

1.2. Ruim vier op de vijf minimahuishoudens is langdurig minima

In 2018 behoorden 435 minimahuishoudens (82 procent) tot de langdurige minima. Dit zijn minima die drie jaar of langer zijn aangewezen op een inkomen tot 120 procent Wsm. In 2015 was 42 procent langdurig minima. Deze stijging heeft te maken met de enorme toename van de gebruikersgroep voor de collectieve zorgverzekering, die met name uit AOW'ers bestaat en langer dan drie jaar op het minimum zitten. Bij veel andere gemeenten zien we ook een stijging van het aantal langdurige minima. Er is daarnaast relatief weinig nieuwe instroom. De instroom van het aantal en aandeel huishoudens tot de minimapopulatie is aanzienlijk gedaald van 44 procent (141 huishoudens) in 2015 naar 7 procent (38 huishoudens) in 2018. Tegelijkertijd komen de huishoudens die behoren tot de minimadoelgroep moeilijk uit de situatie en blijven langdurig een minimuminkomen houden.

AOW'ers en minima zonder kinderen zijn vaker dan gemiddeld langdurig aangewezen op een minimuminkomen. Huishoudens met een andersoortig inkomen, huishoudens jonger dan 45 jaar en huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond zijn het minst vaak langdurig op een minimuminkomen aangewezen.

Tabel 1.2.1 Kenmerken langdurige minima, inkomen tot 120%

Categorie	2015		2018		Aandeel langdurige minima t.o.v. alle minima
	Aantal	%	Aantal	%	
Duur op minimuminkomen					
Tot en met 1 jaar	141	44%	38	7%	
1 tot en 3 jaar	46	14%	57	11%	
3 jaar en langer	137	42%	435	82%	
Totaal	324	100%	530	100%	
Langdurige minima					
Inkomensbron					
Participatiewet	61	44%	86	20%	70%
AOW	53	39%	263	60%	97%
Ander inkomen	23	17%	86	20%	63%
Totaal	137	100%	435	100%	82%
Huishoudtype					
Alleenstaand	86	63%	247	57%	86%
Eenoudergezin	5	4%	14	3%	47%
Meerpers zonder kinderen	28	21%	135	31%	84%
Meerpers met kinderen	18	13%	39	9%	72%
Totaal	137	100%	435	100%	82%
Leeftijdscategorie					
27 tot 45 jaar	30	22%	54	12%	57%
45 tot AOW-leeftijd	54	39%	118	27%	72%
AOW-leeftijd	53	39%	263	61%	97%
Totaal	137	100%	435	100%	82%
Herkomst					
Nederlandse achtergrond	100	73%	359	83%	82%
Westerse migratieachtergrond	15	11%	32	7%	94%
Niet-westerse migratieachtergrond	22	16%	44	10%	75%
Totaal	137	100%	435	100%	82%

2. Minimakinderen tot 18 jaar in beeld

In dit hoofdstuk geven we het aantal kinderen tussen 0 en 18 jaar weer dat opgroeit in een minimahuishouden.

2.1. Stijging aantal minimakinderen

In de periode 2015 – 2018 is het aantal minimakinderen dat bij de gemeente in beeld is toegenomen van 104 naar 173 kinderen. Het totaal aantal *minimahuishoudens* met kinderen is ook licht gestegen (60 in 2015; 84 in 2018). In totaal groeit 3,8 procent van alle kinderen in de gemeente op in een huishouden met een inkomen tot 120 procent Wsm. Tegelijkertijd is het totaal aantal kinderen in de gemeente gedaald (- 284 kinderen).

De stijging van het aantal minimakinderen komt door een toename van het aantal kinderen in een minimahuishouden met een overig inkomen (2015: 42 kinderen; 2018: 78 kinderen) en een bijstandsuitkering (2015: 62 kinderen; 2018: 95 kinderen). We zagen al eerder dat het aantal minimahuishoudens met een bijstandsuitkering ook is gestegen van 103 minimahuishoudens naar 122 minimahuishoudens met een bijstandsuitkering.

Tabel 2.1.1 Aantal kinderen in (minima)huishoudens

Inkomenspercentage t.o.v. Wsm	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Tot 100%	90	1,9%	118	2,6%
100 tot 120%	14	0,3%	55	1,2%
Totaal tot 120%	104	2,2%	173	3,8%
Overig	4.729	97,8%	4.376	96,2%
Totaal	4.833	100%	4.549	100%

Tabel 2.1.2 Inkomensbron kinderen in minimahuishoudens, inkomen tot 120%

Inkomensbron	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Participatiewet	62	60%	95	55%
Ander inkomen	42	40%	78	45%
Totaal	104	100%	173	100%

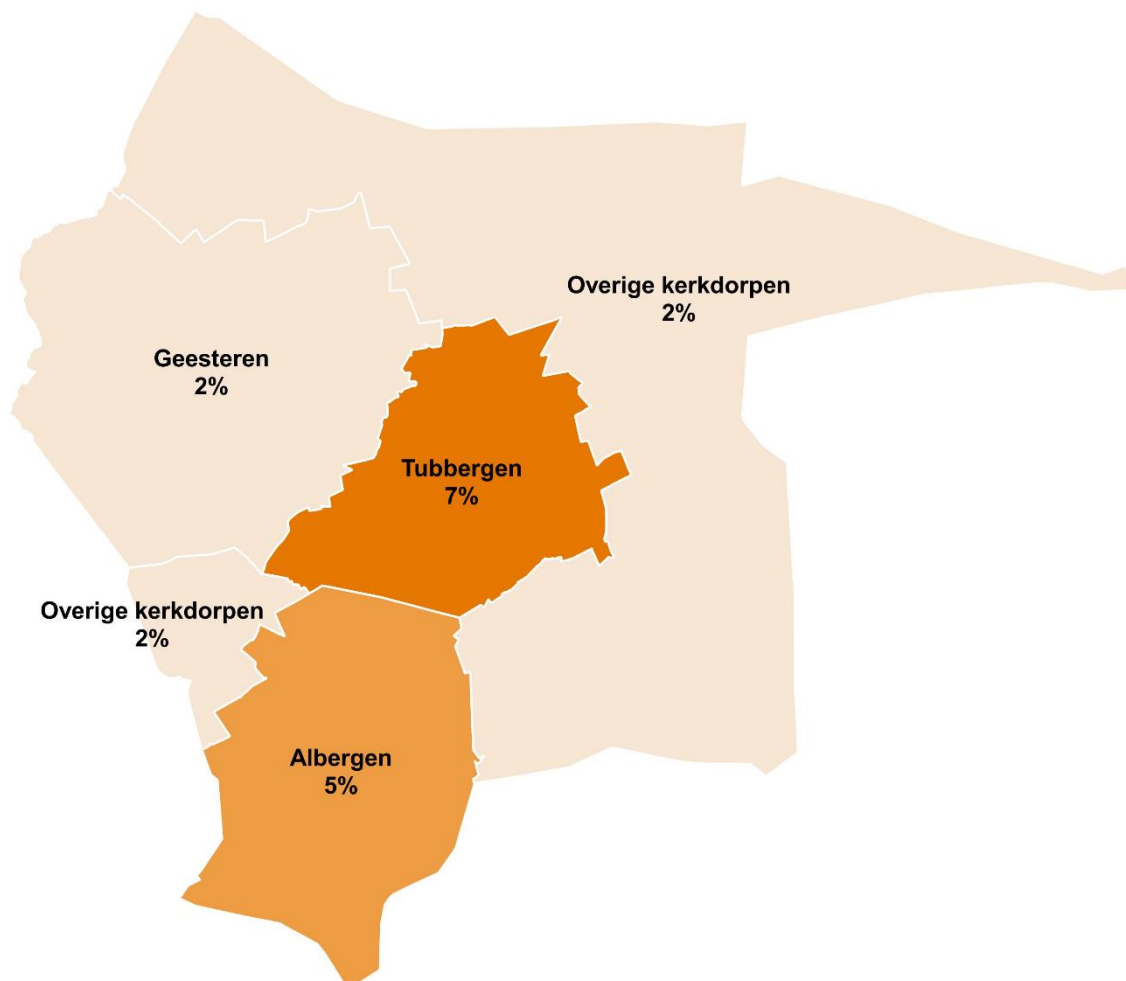
2.2. Stijging aantal kinderen uit eenoudergezinnen en met een niet-westerse migratieachtergrond

Kinderen in een eenoudergezin groeien bijna acht keer zo vaak op in een minimahuishouden als kinderen in een gezin met twee ouders; 23 procent van alle kinderen in een eenoudergezin groeit op in een huishouden met een inkomen tot 120 procent Wsm. Van alle kinderen met twee ouders is dat 3 procent. Het aandeel minimakinderen dat opgroeit in een eenoudergezin is gestegen van 26 procent in 2015 naar 32 procent in 2018 en het aandeel minimakinderen in een gezin met twee ouders is gedaald van 74 procent naar 68 procent.

Ook kinderen met een niet-westerse migratieachtergrond groeien vaker dan gemiddeld op in een minimahuishouden; 65 procent van de kinderen met een dergelijke achtergrond woont in een minimahuishouden. Het aantal minimakinderen met een niet-westerse migratieachtergrond is toegenomen van 38 kinderen in 2015 naar 89 kinderen in 2018.

Tenslotte groeien de kinderen in de woonplaats Tubbergen vaker op in een minimahuishouden dan kinderen in andere woonplaatsen uit de gemeente Tubbergen.

Figuur 2.2.1. Aandeel (relatief) kinderen in minimahuishoudens tot 120% per wijk

Verdeling naar kenmerken

In de volgende tabel staat een aantal kenmerken van kinderen tot 18 jaar die opgroeien in een huishouden met een inkomen tot 120 procent Wsm. We vergelijken de minimakinderen met alle kinderen in de gemeente om zo per kenmerk het aandeel minimakinderen te kunnen weergeven (in de kolom 'Aandeel minimakinderen.').

Tabel 2.2.2 Kenmerken minimakinderen, inkomen tot 120%

Categorie	2015		2018		Aandeel minima t.o.v. alle kinderen
	Aantal	%	Aantal	%	
Huishoudtype					
Eenoudergezin	27	26%	55	32%	23%
Meerpers met kinderen	77	74%	118	68%	3%
Totaal	104	100%	173	100%	4%
Leeftijdscategorie					
Tot 4 jaar	18	17%	25	14%	3%
4 tot 12 jaar	48	46%	79	46%	4%
12 tot 18 jaar	38	37%	69	40%	4%
Totaal	104	100%	173	100%	4%
Herkomst					
Nederlandse achtergrond	56	54%	75	43%	2%
Westerse migratieachtergrond	10	10%	9	5%	12%
Niet-westerse migratieachtergrond	38	36%	89	52%	65%
Totaal	104	100%	173	100%	4%
Woonplaats					
Tubbergen	44	42%	84	49%	7%
Geesteren	15	14%	23	13%	2%
Albergen	24	23%	37	21%	5%
Overige kerkdorpen	21	21%	29	17%	2%
Totaal	104	100%	173	100%	4%

2.3. Een op de drie minimakinderen heeft een indicatie voor de Jeugdwet en de helft van de minimahuishoudens heeft een kind in de Jeugdwet

In 2018 hadden 397 kinderen een indicatie voor de Jeugdwet (JW). Dit betekent dat 9 procent van alle kinderen een indicatie voor de Jeugdwet had. Van deze 397 kinderen groeien 58 kinderen op in een huishouden met een inkomen tot 120 procent Wsm; 34 procent van alle minimakinderen.

Iets minder dan de helft van de minimakinderen met een indicatie voor de Jeugdwet woont in een gezin met een bijstandsuitkering, 53 procent woont in een eenoudergezin en 60 procent heeft een Nederlandse achtergrond. De 58 minimakinderen zijn verdeeld over 44 huishoudens.

Tabel 2.3.1 Aantal kinderen met indicatie Jeugdwet naar huishoudinkomen

Categorie	2018		Aandeel kinderen in JW t.o.v. alle kinderen
	Aantal	Aandeel	
Kinderen tot 120%	58	15%	34%
Overige kinderen	339	85%	8%
Totaal	397	100%	9%

Tabel 2.3.2 Aantal huishoudens met indicatie Jeugdwet naar huishoudinkomen

Categorie	2018		Aandeel huishoudens in JW t.o.v. alle huishoudens
	Aantal	Aandeel	
Huishoudens tot 120%	44	12%	52%
Overige kinderen	311	88%	14%
Totaal	355	100%	15%

Tabel 2.3.3 Kenmerken kinderen met indicatie Jeugdwet, inkomen tot 120%

Categorie	2018	
	Aantal	Aandeel
Inkomensbron		
Participatiewet	26	45%
Overig inkomen	32	55%
Totaal	58	100%
Huishoudtype		
Eenoudergezin	31	53%
Meerpers met kinderen	27	47%
Totaal	58	100%
Leeftijdscategorie		
Tot 12 jaar	37	64%
12 tot 18 jaar	21	36%
Totaal	58	100%
Herkomst		
Nederlandse achtergrond	35	60%
Migratieachtergrond	23	40%
Totaal	58	100%

3. Minimaregelingen

3.1. Enkele beleidswijzigingen

Vanaf december 2017 is het Kindpakket ingevoerd en vanaf 1 januari 2018 kunnen minima gebruikmaken van Stichting Leergeld.

3.2. Bereik minimaregelingen

We starten met een samenvatting van het bereik van de verschillende regelingen:

- In 2018 is het gebruik en bereik van de kwijtschelding hoger dan in 2015. In 2018 hebben 110 huishoudens kwijtschelding voor de gemeentelijke heffingen gekregen, een bereik van 61 procent van de doelgroep (2015: 74 huishoudens, 35 procent). Gemiddeld ligt het bereik van de kwijtschelding tussen 70 en 75 procent bij andere gemeenten. Het bereik van de kwijtschelding is in de gemeente Tubbergen aanzienlijk gestegen, maar ligt nog wel onder het gemiddelde wat we bij andere gemeenten zien. Deze stijging komt door een verandering in de werkwijze. Voor de kwijtschelding gemeentelijke belastingen worden de bijstandsgerechtigden aangeschreven. Hierdoor is het bereik vergroot;
- Het bereik van de bijzondere bijstand is ten opzichte van 2015 gedaald van 24 procent naar 15 procent. Het aantal huishoudens dat gebruik heeft gemaakt van de bijzondere bijstand is nagenoeg gelijk gebleven, maar de doelgroep is aanzienlijk groter geworden. In 2018 hebben 77 huishoudens gebruikgemaakt van de bijzondere bijstand; samen hebben zij 635 verstrekkingen gekregen via de bijzondere bijstand;
- De individuele inkomenstoeslag kent een bereik van 60 procent in 2018. Dat is een aanzienlijke stijging ten opzichte van 2015. Het aantal gebruikers is gestegen van 38 naar 62 huishoudens. Gemiddeld is het bereik bij andere gemeenten 55 à 60 procent. Het bereik van de gemeente Tubbergen ligt in lijn met dit gemiddelde;
- Het gebruik van de collectieve zorgverzekering is in de periode 2015 – 2018 aanzienlijk gestegen van 140 huishoudens in 2015 naar 395 huishoudens in 2018. Ook bij andere gemeenten zien we een stijging van het gebruik en bereik van de collectieve zorgverzekering. Het bereik ligt aanzienlijk hoger dan het gemiddelde bereik in andere gemeenten (35 à 40 procent). Vanaf 1 januari 2016 is in de gemeente een campagne gevoerd voor de collectieve zorgverzekering. Dit verklaart de stijging van het gebruik en bereik;
- In 2018 hebben 33 huishoudens gebruikgemaakt van de regeling Maatschappelijke participatie, een bereik van 6 procent van de doelgroep. Ten opzichte van 2015 is het gebruik licht gestegen, maar omdat de doelgroep ook is gestegen is het bereik nagenoeg gelijk gebleven. Het bereik van 6 procent ligt ver onder het bereik bij andere gemeenten, daar zien we een bereik tussen 40 en 50 procent voor een participatieregeling voor volwassenen;
- In 2018 hebben 132 kinderen gebruikgemaakt van het Kindpakket, 88 procent van de doelgroep. Dat ligt aanzienlijk hoger dan het bereik van een kindregeling in andere gemeenten (meestal rond 60 procent);
- In de analyseperiode hebben 88 kinderen gebruikgemaakt van Stichting Leergeld. Dit is een bereik van 70 procent van de doelgroep. Dit ligt boven het gemiddelde bereik van 50 à 60 procent bij veel andere gemeenten.

Kenmerken gebruikers regelingen

Minima met een bijstandsuitkering, meerpersoonshuishoudens met thuiswonende kinderen en minima met een niet-westerse migratieachtergrond maken gemiddeld gezien vaker gebruik van regelingen dan andere huishoudens.

Kenmerken niet-gebruikers

Er zijn 33 huishoudens die van geen enkele regeling gebruik maken. Dit zijn met name alleenstaanden, bijstandsgerechtigden, huishoudens tussen de 45 en AOW-gerechtigde leeftijd en huishoudens met een Nederlandse achtergrond.

Tabel 3.2.1 Gebruik en bereik regelingen 2015 en 2018

Regeling	2015	2018
Kwijtschelding		
Doelgroep	211	180
Gebruik	74	110
Bereik	35%	61%
Bijzondere bijstand		
Doelgroep	324	530
Gebruik	79	77
Aantal verstrekkingen	769	635
Bereik	24%	15%
Individuele inkomenstoeslag		
Doelgroep	84	103
Gebruik	38	62
Bereik	45%	60%
Collectieve zorgverzekering		
Doelgroep	324	530
Gebruik	140	395
Bereik	43%	75%
Maatschappelijke participatie		
Doelgroep	324	530
Gebruik	22	33
Bereik	7%	6%
Kindpakket		
Doelgroep	-	150
Gebruik	-	132
Bereik	-	88%
Stichting Leergeld		
Doelgroep kinderen	-	126
Gebruik kinderen	-	88
Bereik kinderen	-	70%

Meerpersoonshuishoudens met kinderen en huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond maken vaker gebruik van de regelingen voor volwassenen

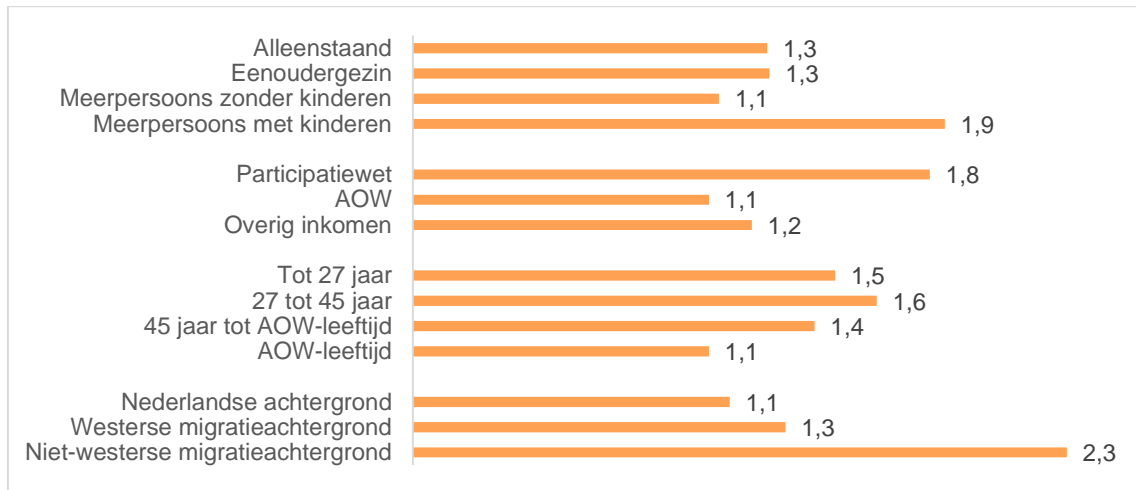
Gemiddeld maken minima gebruik van 1,3 van de volgende vijf regelingen voor volwassenen²: kwijtschelding, bijzondere bijstand, individuele inkomenstoeslag, collectieve zorgverzekering en maatschappelijke participatie. Dit zijn de inkomensondersteunende minimaregelingen waar iedereen (mits ze voldoen aan de inkomensgrenzen) gebruik van kan maken.

Meerpersoonshuishoudens met kinderen, bijstandsgerechtigden en huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond maken gemiddeld gezien van meer regelingen gebruik. Meerpersoonshuishoudens zonder kinderen, AOW'ers en huishoudens met een Nederlandse

² Voor de cumulatieve berekening zijn alle huishoudens (mits voldaan wordt aan de inkomensgrenzen) meegenomen.

achtergrond blijven wat achter in het gebruik van de regelingen, zoals in onderstaande figuur te zien is.

Figuur 3.2.1. Gemiddeld gebruik vijf regelingen, inkomen tot 120%

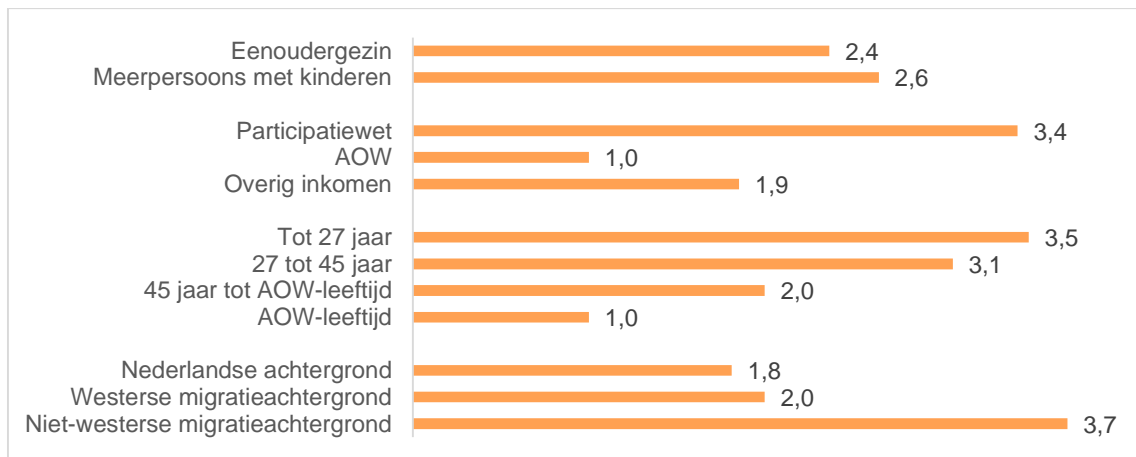
Bijstandsgerechtigden maken gemiddeld van meer regelingen gebruik

De gemeente kent zeven minimaregelingen. Naast de vijf regelingen waar iedereen (mits ze voldoen aan de inkomensnormen) gebruik van kan maken, is er een regelingen voor kinderen: Stichting Leergeld en Kindpakket. Onder het Kindpakket vallen: het meedoen pakket, schoolpakket en de verjaardagsbox.

Gemiddeld maken minima van 2,5 van deze zeven regelingen gebruik³.

Meerpersoonshuishoudens en bijstandsgerechtigden maken gemiddeld van meer regelingen gebruik en dat geldt ook voor minimahuishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond.

Figuur 3.2.2. Gemiddeld gebruik zeven regelingen, inkomen tot 120%

³ Voor de berekening van het cumulatief gebruik van alle regelingen (inclusief de kindregelingen), zijn alleen de huishoudens met thuiswonende kinderen meegenomen. Zij kunnen immers alleen van de regelingen gebruikmaken.

3.3. Kenmerken gebruikers per regeling

Kwijtschelding gemeentelijke belastingen

Huishoudens kunnen kwijtschelding aanvragen voor de afvalstoffenheffing, rioolheffing en Onroerende Zaak Belasting (OZB). De doelgroep bestaat uit huishoudens met een inkomen op of rond het voor dat huishoudtype geldende sociale minimum. In 2018 hebben 110 huishoudens kwijtschelding toegekend gekregen:

- Meerpersoonshuishoudens met kinderen maken het vaakst gebruik van de kwijtschelding gemeentelijke belastingen;
- Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond maken vaker gebruik van de kwijtschelding dan huishoudens met een andere achtergrond.

Bijzondere bijstand

Het bijzondere bijstandsbeleid van de gemeente Tubbergen is erop gericht om mensen met een inkomen tot 120 procent Wsm die bijzondere noodzakelijke kosten hebben en deze niet zelf kunnen betalen, te ondersteunen. Bij een inkomen hoger dan 120 procent Wsm wordt draagkracht berekend. In 2018 hebben 77 huishoudens een verstrekking vanuit de bijzondere bijstand gekregen. In totaal zijn er in hetzelfde jaar 635 verstrekkingen vanuit de bijzondere bijstand geweest. Dit zijn voornamelijk verstrekkingen in het kader van bewindvoeringskosten, deze betreffen 38 procent (242 verstrekkingen). De kenmerken van de huishoudens die gebruik hebben gemaakt van de bijzondere bijstand zijn als volgt;

- Bijstandsgerechtigden hebben vaker gebruikgemaakt van de bijzondere bijstand dan huishoudens met een andere inkomensbron. Huishoudens met een AOW-uitkering blijven achter in het gebruik;
- Huishoudens met thuiswonende kinderen maken vaker gebruik van de bijzondere bijstand dan huishoudens zonder kinderen;
- Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond hebben het vaakst gebruikgemaakt van de bijzondere bijstand.

Individuele inkomenstoelage

De individuele inkomenstoelage is bedoeld als inkomensondersteuning voor mensen die langdurig afhankelijk zijn van een minimuminkomen. In de gemeente Tubbergen behoort iedereen tussen de 21 jaar en pensioengerechtigde leeftijd, die gedurende drie jaar een inkomen heeft tot 100 procent Wsm, tot de doelgroep. Verder geldt als voorwaarde voor toekenning dat er in de afgelopen drie jaar geen mogelijkheden waren voor inkomensverbetering. Er hebben 62 huishoudens gebruikgemaakt van de individuele inkomenstoelage:

- Bijstandsgerechtigden hebben vaker gebruikgemaakt van de individuele inkomenstoelage dan huishoudens met een andere inkomensbron;
- Meerpersoonshuishoudens met kinderen hebben het vaakst gebruikgemaakt van de individuele inkomenstoelage;
- Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond hebben vaker gebruikgemaakt van de individuele inkomenstoelage dan huishoudens met een andere achtergrond.

Collectieve zorgverzekering

De gemeente biedt minima de mogelijkheid om deel te nemen aan de collectieve aanvullende zorgverzekering van Menzis. Ze krijgen korting op de premie en profiteren van extra vergoedingen voor zorgkosten. Bij de verzekeraar Menzis kunnen deelnemers kiezen uit drie aanvullende pakketten. Om deel te nemen aan de collectieve zorgverzekering mag het huishoudinkomen niet hoger zijn dan 130 procent Wsm. Er wordt geen vermogenstoets gedaan. In 2018 hebben in totaal 395 huishoudens (568 personen) gebruikgemaakt van de collectieve zorgverzekering. In de volgende tabel wordt het gebruik per aanvullend pakket weergegeven.

Tabel 3.3.1 Aantal gebruikers per pakket (op huishoudniveau)

Pakket	2018
GarantVerzorgd 1	78
GarantVerzorgd 2	38
GarantVerzorgd 3	291
Totaal	407

Er zijn 12 huishoudens die van meerdere pakketten gebruik hebben gemaakt. Het merendeel heeft gebruikgemaakt van GarantVerzorgd 3. Dit is het aanvullende pakket waarbij ook het eigen risico is meeverzekerd.

De kenmerken van de huishoudens die gebruik hebben gemaakt van de collectieve zorgverzekering zijn als volgt:

- Bijna alle AOW'ers hebben gebruikgemaakt van de collectieve zorgverzekering. Het gebruik onder bijstandsgerechtigden blijft wat achter;
- Meerpersoonshuishoudens zonder kinderen maken het vaakst gebruik van de collectieve zorgverzekering. Huishoudens met kinderen maken aanzienlijk minder gebruik van de zorgverzekering;
- Huishoudens met een Nederlandse achtergrond maken vaker gebruik van de collectieve zorgverzekering dan huishoudens met een andere achtergrond.

Maatschappelijke participatie

Via de regeling Maatschappelijke participatie kunnen minima uit de gemeente een bijdrage krijgen voor de kosten van sportieve, culturele of educatieve activiteiten. Bijvoorbeeld lidmaatschap van een vereniging, lidmaatschap voor de bibliotheek, abonnement op krant of tijdschrift of een bijdrage voor een culturele voorstelling. Huishoudens met een inkomen tot 120 procent Wsm kunnen gebruikmaken van de regeling. In 2018 hebben 132 kinderen gebruikgemaakt van het Kindpakket, zij behoren tot 56 huishoudens.

33 huishoudens hebben een bijdrage vanuit de regeling Maatschappelijke participatie gekregen:

- Bijstandsgerechtigden hebben het vaakst gebruikgemaakt van de Maatschappelijke participatie;
- Meerpersoonshuishoudens met kinderen maken vaker gebruik van de regeling dan andere huishoudtypen;
- Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond hebben het vaakst gebruikgemaakt van de regeling Maatschappelijke participatie.

Kindpakket

Minima met kinderen kunnen een tegemoetkoming krijgen voor kosten die zij maken zodat hun kind kan meedoen. Vanuit het Kindpakket kunnen kosten worden vergoed voor bijvoorbeeld lidmaatschap van een vereniging, kleding, uitstapjes of een verjaardag. Huishoudens met een inkomen tot 120 procent Wsm kunnen gebruikmaken van het Kindpakket. In 2018 hebben 40 huishoudens gebruikgemaakt van het Kindpakket:

- Kinderen uit huishoudens met een bijstandsuitkering maken vaker gebruik van het Kindpakket dan kinderen uit huishoudens met een andere inkomensbron;
- Kinderen uit eenoudergezinnen hebben vaker gebruikgemaakt van het Kindpakket dan kinderen uit een meerpersoonshuishoudens;
- Kinderen uit huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond hebben het vaakst gebruikgemaakt van het Kindpakket.

Onder het Kindpakket vallen verschillende pakketten: meedoenpakket, schoolpakket en verjaardagsbox. Hieronder het aantal huishoudens dat van ieder pakket gebruik heeft gemaakt.

Tabel 3.3.2 Gebruik per pakket van Kindpakket (op persoonsniveau)

Pakket	2018
Meedoenpakket	87
Schoolpakket	82
Verjaardagsbox	58

Stichting Leergeld

Stichting Leergeld richt zich, in samenwerking met de gemeente, lokale fondsen, het bedrijfsleven en particulieren, op kinderen van 4 tot 18 jaar uit gezinnen met een inkomen tot 130 procent Wsm. Door verstrekkingen in natura wordt ervoor gezorgd dat ook deze kinderen kunnen meedoen op school of in het verenigingsleven. In totaal hebben 88 kinderen gebruikgemaakt van Stichting Leergeld, zij wonen in 48 huishoudens.

De kenmerken van de kinderen die gebruik hebben gemaakt van Stichting Leergeld zijn als volgt:

- Kinderen uit een huishouden met een overig inkomen maken vaker gebruik van Stichting Leergeld dan kinderen uit een huishouden met een bijstandsuitkering;
- Kinderen met twee ouders maken vaker gebruik van deze regeling dan kinderen uit een eenoudergezin. Al zijn de verschillen klein;
- Kinderen met een niet-westerse migratieachtergrond maken het vaakst gebruik van Stichting Leergeld.

3.4. Collectieve zorgverzekering

Huishoudens met een inkomen tot 130 procent Wsm kunnen gebruikmaken van de collectieve zorgverzekering. In de gemeente Tubbergen behoren huishoudens met een inkomen tot 120 procent Wsm tot de primaire minimadoelgroep. In deze Armoedemonitor wordt het gebruik en de doelgroep van de collectieve zorgverzekering gerapporteerd met een inkomensgrens tot 130 procent Wsm.

In 2018 hebben 395 huishoudens gebruikgemaakt van de collectieve zorgverzekering. Dit zijn alle huishoudens die gebruik mogen maken van de collectieve zorgverzekering; dus huishoudens met een inkomen tot 130 procent Wsm. We kunnen het inkomen niet exact vaststellen. Er zal een deel van deze groep een inkomen hebben tussen 120 en 130 procent Wsm. Wat we uit ervaring kunnen stellen is dat het grootste deel van deze groep een inkomen heeft tot 120 procent Wsm.

Twee derde van de huishoudens die in 2018 gebruik hebben gemaakt van de collectieve zorgverzekering heeft een AOW-uitkering en een op de vijf heeft een ander inkomen, zoals WW of werk. 55 procent is alleenstaand en een derde is een meerpersoonshuishouden zonder kinderen. Slechts 10 procent van alle huishoudens die gebruikmaakt van de collectieve zorgverzekering heeft thuiswonende kinderen. 84 procent van de 395 huishoudens heeft een Nederlandse achtergrond.

Tabel 3.4.1 Kenmerken gebruikers collectieve zorgverzekering

Categorie	2018	
	Aantal	%
Inkomensbron		
Participatiewet	51	13%
AOW	258	65%
Ander inkomen	86	22%
Totaal	395	100%
Huishoudtype		
Alleenstaand	219	55%
Eenoudergezin	13	3%
Meerpers zonder kinderen	134	34%
Meerpers met kinderen	29	7%
Totaal	395	100%
Leeftijdscategorie		
Tot 45 jaar	50	13%
45 jaar - AOW	87	22%
AOW	258	65%
Totaal	395	100%
Herkomst		
Nederlandse achtergrond	331	84%
Westerse migratieachtergrond	26	7%
Niet-westerse migratieachtergrond	38	10%
Totaal	395	100%

Van deze 395 huishoudens hebben 92 huishoudens in 2018 alleen gebruikgemaakt van de collectieve zorgverzekering en niet van een andere regeling. Uit de bestanden die voor dit onderzoek worden gebruikt, kan niet worden vastgesteld wat het exacte inkomen is. We kunnen vaststellen dat het inkomen van deze 92 huishoudens niet hoger is dan 130 procent Wsm, omdat ze anders de collectieve zorgverzekering niet mogen gebruiken. Uit ervaring kan worden gesteld dat het grootste deel van deze groep een inkomen heeft tot 120 procent Wsm en dat slechts een aantal huishoudens een inkomen tot 130 procent Wsm hebben.

Als de groep die alleen gebruik heeft gemaakt van de collectieve zorgverzekering en verder geen andere regelingen heeft gebruikt wordt geanalyseerd, dan zien we eigenlijk eenzelfde verdeling als wanneer alle 395 huishoudens worden geanalyseerd. De grootste groep ontvangt een AOW-uitkering en 88 procent heeft een Nederlandse achtergrond. Als we naar huishoudtype kijken, dan zijn het met name meerpersoonshuishoudens zonder kinderen (62 procent) die alleen van de collectieve zorgverzekering gebruik hebben gemaakt en verder geen andere regelingen.

Tabel 3.4.2 Kenmerken gebruikers van alleen de collectieve zorgverzekering

Categorie	2018	
	Aantal	%
Inkomensbron		
Participatiewet	5	5%
AOW	60	65%
Ander inkomen	27	29%
Totaal	92	100%
Huishoudtype		
Alleenstaand	30	33%
Meerpers zonder kinderen	57	62%
Huishoudens met kinderen (eenoudergezin en meerpers met kinderen)	5	5%
Totaal	92	100%
Leeftijdscategorie		
Tot AOW	32	35%
AOW	60	65%
Totaal	92	100%
Herkomst		
Nederlandse achtergrond	81	88%
Migratieachtergrond	11	12%
Totaal	92	100%

4. Wmo en schuldhulpverlening

4.1. Ruim de helft van de minimahuishoudens maakt gebruik van de Wmo

In 2018 hebben 1.214 huishoudens gebruikgemaakt van een of meerdere Wmo-voorzieningen. Dat is iets minder dan het aantal huishoudens in 2015; 1.229 huishoudens. Van de 1.214 huishoudens heeft 23 procent (290 huishoudens) een minimuminkomen. Dat betekent dat ruim de helft (55 procent) van alle minimahuishoudens een Wmo-voorziening heeft. In 2015 was dit 42 procent van alle minima. Bij andere gemeenten zien we dat gemiddeld 20 à 25 procent van de minimahuishoudens gebruikmaakt van de Wmo, de overlap in de gemeente Tubbergen ligt daar dus ver boven. Gemiddeld gezien maken minima vaker gebruik van de Wmo dan inwoners met een hoger inkomen; 12 procent van de huishoudens met een inkomen hoger dan 120 procent Wsm maakt gebruik van de Wmo.

Van de 290 minimahuishoudens met Wmo is twee derde alleenstaand en heeft 8 procent thuiswonende kinderen. 70 procent ontvangt AOW en 90 procent heeft een Nederlandse achtergrond.

Tabel 4.1.1 Inkomensverdeling Wmo-gebruikers

Wmo	2015		2018		Aandeel Wmo t.o.v. alle huishoudens
	Aantal	%	Aantal	%	
Tot 120% Wsm	136	11%	290	24%	55%
Overige huishoudens	1.093	89%	924	76%	12%
Totaal	1.229	100%	1.214	100%	15%

Tabel 4.1.2 Kenmerken minimahuishoudens tot 120% met Wmo

Categorie	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Inkomensbron				
Participatiewet	19	14%	27	9%
AOW	83	61%	202	70%
Overig	34	25%	61	21%
Totaal	136	100%	290	100%
Huishoudtype				
Alleenstaand	92	68%	190	65%
Meerpers zonder kinderen	32	23%	78	27%
Huishoudens met thuiswonende kinderen	12	9%	22	8%
Totaal	136	100%	290	100%
Leeftijdscategorie				
Tot 45 jaar	19	14%	31	11%
45 tot AOW-leeftijd	34	25%	57	20%
AOW-leeftijd	83	61%	202	70%
Totaal	136	100%	290	100%
Herkomst				
Nederlandse achtergrond	116	85%	261	90%
Migratieachtergrond	20	15%	29	10%
Totaal	136	100%	290	100%

4.2. Bijna 7 procent van alle minimahuishoudens zit in een schulddienstverleningstraject

Schulddienstverlening (SDV) is bedoeld voor inwoners die zelf hun problematische schulden niet meer kunnen oplossen. Het belangrijkste onderdeel van schulddienstverlening betreft een minnelijke schuldregeling door Stadsbank Oost Nederland. Wanneer een minnelijk traject niet mogelijk is, kan een aanvraag worden gedaan voor toelating tot de WSNP (het wettelijk traject).

In 2018 kregen 55 huishoudens een vorm van schulddienstverlening. Dit aantal is nagenoeg gelijk gebleven aan het aantal huishoudens in 2015. Twee derde (64 procent) van de huishoudens heeft een inkomen tot 120 procent Wsm. Afgezet tegen alle minima betekent dit dat 6,6 procent van de minimahuishoudens een vorm van schulddienstverlening heeft gekregen. Bij andere gemeenten loopt dat aandeel uiteen van 10 tot 20 procent.

37 procent van de minimahuishoudens die een SDV-traject doorlopen heeft thuiswonende kinderen en 89 procent heeft een Nederlandse achtergrond. 37 procent ontvangt een bijstandsuitkering.

Tabel 4.2.1 Inkomensverdeling SDV-gebruikers

SDV	2015		2018		Aandeel SDV t.o.v. alle huish.
	Aantal	%	Aantal	%	
Tot 120% Wsm	29	49%	35	64%	6,6%
Overige huishoudens	30	51%	20	36%	0,3%
Totaal	59	100%	55	100%	0,7%

Tabel 4.2.2 Kenmerken minimahuishoudens tot 120% met SDV

Categorie	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Inkomensbron				
Participatiewet	15	52%	13	37%
Overig inkomen	14	48%	22	63%
Totaal	29	100%	35	100%
Huishoudtype				
Huishoudens zonder kinderen	17	59%	22	63%
Huishoudens met kinderen	12	41%	13	37%
Totaal	29	100%	35	100%
Leeftijdscategorie				
Tot 45 jaar	15	52%	12	34%
45 jaar en ouder	14	48%	23	66%
Totaal	29	100%	35	100%
Herkomst				
Nederlandse achtergrond	23	79%	31	89%
Migratieachtergrond	6	21%	4	11%
Totaal	29	100%	35	100%

5. Bevindingen Armoedemonitor

In dit afsluitende hoofdstuk van de Armoedemonitor worden de onderzoeksvragen beantwoord en maken we een verbinding tussen de cijfers en het beleid. De onderzoeksvragen worden in willekeurige volgorde beantwoord.

- Wat is de huidige omvang en samenstelling van de klant- en doelgroep voor het armoedebeleid en de schulddienstverlening? En hoe heeft de doelgroep zich ten opzichte van 2015 ontwikkeld?
- Hoeveel kinderen groeien op in een minimahuishouden en hoe ziet die groep er uit?
- Hoe groot is het huidige gebruik en het bereik van de verschillende regelingen, tevens onderverdeeld naar diverse kernen in de gemeente? En hoe heeft het bereik zich ten opzichte van 2015 ontwikkeld?
- Hoe groot is de groep die geen gebruik maakt van de regelingen?
- Hoe goed wordt de doelgroep bereikt?
- Wat zijn de stapelingseffecten in het gebruik van de diverse regelingen?

5.1. Kenmerken doelgroep armoedebeleid

In deze paragraaf wordt de huidige omvang en samenstelling van de klant- en doelgroep voor het armoedebeleid en de schulddienstverlening weergegeven. Tevens wordt het aantal kinderen dat opgroeit in een minimahuishouden en de kenmerken van de groep beschreven. Waar mogelijk vergelijken we de aantallen en kenmerken met de doelgroep in 2015.

Omvang doelgroep

De totale doelgroep van het armoedebeleid in de gemeente Tubbergen bestaat uit 530 huishoudens. Dit zijn huishoudens met een inkomen lager of gelijk aan 120 procent van het wettelijk sociaal minimum. Deze huishoudens vormen 6,5 procent van alle huishoudens in de gemeente. Het aantal en aandeel minima is ten opzichte van 2015 fors gestegen (2015: 324 huishoudens; 4,1 procent).

Kinderen in minimahuishouden en eenoudergezinnen

In totaal groeien 173 kinderen in de leeftijd tot 18 jaar op in een minimahuishouden. Dit is 3,8 procent van alle kinderen in de gemeente. In 2015 groeiden 104 kinderen (2,2 procent) op in een minimahuishouden.

Kinderen in een eenoudergezin groeien bijna acht keer zo vaak op in een minimahuishouden als kinderen in een gezin met twee ouders; 23 procent tegenover 3 procent. Ook in gezinnen met een niet-westerse migratieachtergrond is het aandeel kinderen hoger dan gemiddeld; twee derde van de kinderen uit een dergelijk gezin groeit op in een minimahuishouden.

Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond

Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond hebben vaker een minimuminkomen dan gemiddeld; ruim de helft (53 procent) van alle huishoudens met een dergelijke achtergrond heeft een inkomen tot 120 procent Wsm (gemiddeld is het aandeel minima 6,5 procent). In 2015 was dit aandeel 43 procent. Door de komst van statushouders sinds 2015 is deze groep in veel gemeenten een stuk groter (geworden).

Langdurige minima

Een derde belangrijke doelgroep zijn de huishoudens die al drie jaar of langer een inkomen tot 120 procent Wsm hebben. In de gemeente Tubbergen behoort 82 procent (435 huishoudens) van alle minimahuishoudens tot de langdurige minima. Het aantal en aandeel langdurige minima is ten opzichte van 2015 fors gestegen; in 2015 waren 137 huishoudens (42 procent) langdurig minima.

Concentratie minimahuishoudens in woonplaats Tubbergen

In de woonplaats Tubbergen wonen relatief meer minimahuishoudens en minimakinderen dan in de andere woonplaatsen in de gemeente Tubbergen. In de woonplaats Tubbergen is 9 procent van alle huishoudens minima.

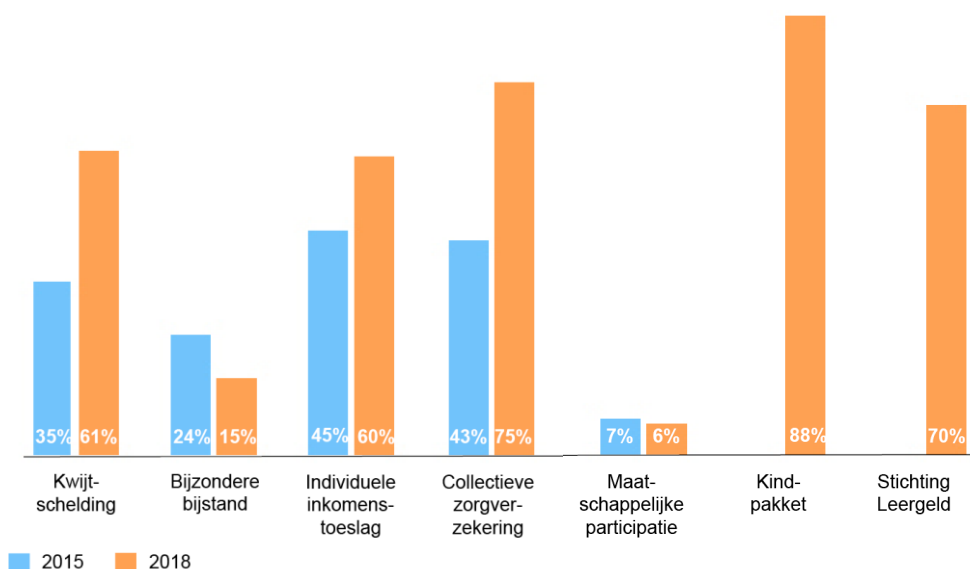
Multi-problematiek

Minimahuishoudens maken meer gebruik van de Wmo, schulddienstverlening en Jeugdwet dan huishoudens die geen minimuminkomen hebben.

5.2. Gebruik minimaregelingen

In deze paragraaf wordt het huidig gebruik en het bereik van de verschillende regelingen beschreven. Tevens wordt er gekeken naar de ontwikkelingen ten opzichte van 2015. Daarna komen de niet-gebruikers aan bod en kijken we hoe goed de doelgroep wordt bereikt.

Bereik regelingen

*De individuele studietoeslag is in bovenstaand figuur niet meegenomen, omdat het gebruik te laag is.

- In 2018 is het gebruik en bereik van de kwijtschelding hoger dan in 2015. In 2018 hebben 110 huishoudens kwijtschelding voor de gemeentelijke heffingen gekregen, een bereik van 61 procent van de doelgroep (2015: 74 huishoudens, 35 procent). Gemiddeld ligt het bereik van de kwijtschelding tussen 70 en 75 procent bij andere gemeenten. Het bereik van de kwijtschelding is in de gemeente Tubbergen aanzienlijk gestegen, maar ligt nog wel onder het gemiddelde wat we bij andere gemeenten zien. Deze stijging komt door een verandering in de werkwijze. Voor de kwijtschelding gemeentelijke belastingen worden de bijstandsgerechtigden aangeschreven. Hierdoor is het bereik vergroot;
- Het bereik van de bijzondere bijstand is ten opzichte van 2015 gedaald van 24 procent naar 15 procent. Het aantal huishoudens dat gebruik heeft gemaakt van de bijzondere bijstand is nagenoeg gelijk gebleven, maar de doelgroep is aanzienlijk groter geworden. In 2018 hebben 77 huishoudens gebruikgemaakt van de bijzondere bijstand; samen hebben zij 635 verstrekkingen gekregen via de bijzondere bijstand;
- De individuele inkomens-toeslag kent een bereik van 60 procent in 2018. Dat is een aanzienlijke stijging ten opzichte van 2015. Het aantal gebruikers is gestegen van 38 naar 62 huishoudens. Gemiddeld is het bereik bij andere gemeenten 55 à 60 procent. Het bereik van de gemeente Tubbergen ligt in lijn met dit gemiddelde;
- Het gebruik van de collectieve zorgverzekering is in de periode 2015 – 2018 aanzienlijk gestegen van 140 huishoudens in 2015 naar 395 huishoudens in 2018. Ook bij andere gemeenten zien we een stijging van het gebruik en bereik van de collectieve

zorgverzekering. Het bereik ligt aanzienlijk hoger dan het gemiddelde bereik in andere gemeenten (35 à 40 procent). Vanaf 1 januari 2016 is in de gemeente een campagne gevoerd voor de collectieve zorgverzekering. Dit verklaart de stijging van het gebruik en bereik;

- In 2018 hebben 33 huishoudens gebruikgemaakt van de regeling Maatschappelijke participatie, een bereik van 6 procent van de doelgroep. Ten opzichte van 2015 is het gebruik licht gestegen, maar omdat de doelgroep ook is gestegen is het bereik nagenoeg gelijk gebleven. Het bereik van 6 procent ligt ver onder het bereik bij andere gemeenten, daar zien we een bereik tussen 40 en 50 procent voor een participatieregeling voor volwassenen;
- In 2018 hebben 132 kinderen gebruikgemaakt van het Kindpakket, 88 procent van de doelgroep. Dat ligt aanzienlijk hoger dan het bereik van een kindregeling in andere gemeenten (meestal rond 60 procent);
- In de analyseperiode hebben 88 kinderen gebruikgemaakt van Stichting Leergeld. Dit is een bereik van 70 procent van de doelgroep. Dit ligt boven het gemiddelde bereik van 50 à 60 procent bij veel andere gemeenten.

Niet-gebruikers

Er zijn 33 huishoudens die van geen enkele regeling gebruik maken. Dit zijn met name alleenstaanden, bijstandsgerechtigden, huishoudens tussen 45 jaar en de AOW-gerechtigde leeftijd en huishoudens met een Nederlandse achtergrond.

Hoe goed wordt de doelgroep bereikt?

Uit het bereik van de minimaregelingen blijkt in hoeverre de doelgroep wordt bereikt. Het bereik van verschillende regelingen is ten opzichte van 2015 gestegen. Dit houdt in dat de doelgroep beter wordt bereikt dan in 2015. Daarnaast is het bereik van bijvoorbeeld de collectieve zorgverzekering en het Kindpakket hoger dan het gemiddelde bereik van veel andere gemeenten. Het hoge bereik van de collectieve zorgverzekering kan worden verklaard door de promotiecampagne die de gemeente Tubbergen heeft gevoerd.

6 procent van alle minimahuishoudens heeft geen gebruikgemaakt van een regeling.

5.3. Gebruik Wmo, schulddienstverlening en Jeugdwet

In deze paragraaf worden de stapelingseffecten in het gebruik van de diverse voorzieningen beschreven.

Minimahuishoudens maken vaker gebruik van de Wmo, schulddienstverlening en Jeugdwet dan niet-minima (huishoudens met een inkomen hoger dan 120 procent Wsm): 55 procent van de minima heeft gebruik gemaakt van een of meerdere Wmo-voorzieningen, 6,6 procent zit in een schulddienstverleningstraject en 52 procent van de minimahuishoudens met kinderen krijgt hulp vanuit de Jeugdwet.

Bij huishoudens met een inkomen hoger dan 120 procent Wsm zijn de cijfers als volgt: 12 procent heeft een of meerdere Wmo-voorzieningen, 0,3 procent zit in een schulddienstverleningstraject en 14 procent van de huishoudens met kinderen krijgt hulp vanuit de Jeugdwet.

5.4. Aanbevelingen

In bijlage 5 staat een aantal kenmerken per doelgroep weergegeven. Daarnaast is per minimaregeling het aantal gebruikers per doelgroep benoemd. Dit geeft een duidelijk beeld van de doelgroepen.

AOW'ers

De groep ouderen is een kwetsbare groep die in de periode 2015 – 2018 aanzienlijk is gegroeid. Er dient hier echter wel een kanttekening bij te worden geplaatst. Doordat de gemeente Tubbergen vanaf 1 januari 2016 een campagne heeft gevoerd voor de collectieve zorgverzekering, is het bereik van deze regeling fors gestegen. Het zijn voornamelijk AOW'ers die door deze campagne gebruik zijn gaan maken van de collectieve zorgverzekering en

daardoor in beeld zijn gekomen bij de gemeente als zijnde minima, waar ze eerder nog niet bij de gemeente in beeld waren. Dit neemt niet weg dat dit een grote groep is waar aandacht voor nodig is. Deze groep AOW'ers zullen geen inkomensverbetering meer krijgen. Hiervoor zal dus een ander beleid voor moeten worden gemaakt dan voor huishoudens die nog perspectief op een inkomensverbetering hebben. De gemeente zou de groep AOW'ers kunnen ondersteunen in het onderhouden en/of opbouwen van een netwerk, zodat ze niet in een sociaal isolement terecht komen naarmate ze ouder worden. Daarnaast is hulp in de zorg(kosten) van belang.

Verhogen bereik Maatschappelijke participatie

In de gemeente Tubbergen is er een minimaregeling voor volwassenen: Maatschappelijke participatie. Echter, het bereik van deze regeling is relatief laag. Slechts 6 procent van de doelgroep heeft in 2018 gebruikgemaakt van de regeling. De gemeente zou kunnen onderzoeken waarom dit bereik laag is. Dit zou namelijk verschillende redenen kunnen hebben:

- Is de regeling te weinig bekend onder de doelgroep? Uit de enquête blijkt dat een kwart van de respondenten bekend is met de regeling; driekwart van de respondenten kent de regeling dus niet. De gemeente zou door middel van folders en/ of flyers de bekendheid kunnen vergroten. Daarnaast kan met behulp van verenigingen, scholen en/ of andere ontmoetingsplekken de doelgroep worden gewezen op de mogelijkheden van deze regeling;
- Is het aanvragen van de regeling (te) moeilijk? Of krijgen de inwoners genoeg mogelijkheden om de regeling aan te vragen? Op de website van Stichting Welzijn Tubbergen Dinkelland (SWTD) staat dat inwoners deze regeling kunnen aanvragen op woensdagochtend tussen 10 uur en 12 uur. Wellicht is het voor een deel van de doelgroep niet mogelijk in dit korte tijdsinterval een aanvraag te doen;
- Is het aanbod/ het pakket niet aantrekkelijk (genoeg)?
- Is de bijdrage (het bedrag) waar ze gebruik van kunnen maken niet aantrekkelijk (genoeg)?

Het bereik van de meeste overige minimaregelingen is gestegen ten opzichte van 2015. De kwijschelding had in 2015 nog een bereik van 35 procent, dat is in 2018 gestegen naar 61 procent. Ook bij de collectieve zorgverzekering is het bereik gestegen van 43 procent in 2015 naar 75 procent in 2018. Bij deze twee regelingen is goed het effect te zien van een verandering in de werkwijze en het voeren van een campagne.

Bereiken doelgroep huishoudens niet-westerse migratieachtergrond

Huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond hebben vaker dan gemiddeld een inkomen tot 120 procent Wsm; 53 procent van alle huishoudens met een dergelijke achtergrond heeft een minimuminkomen. Deze groep is in de periode 2015 – 2018 gegroeid; in 2015 was dit aandeel 43 procent. Bij veel andere gemeenten zien we dat ongeveer 30 procent van alle huishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond een minimuminkomen heeft.

In 2018 groeit 65 procent van de kinderen met een niet-westerse migratieachtergrond op in een minimahuishouden. Ook dit aandeel is in de periode 2015 – 2018 groter geworden (2015: 43 procent).

Doordat de groep minimahuishoudens met een niet-westerse migratieachtergrond en de groep kinderen met een niet-westerse migratieachtergrond die opgroeit in een minimahuishouden groter geworden is raden wij aan om (meer) aandacht te besteden aan deze groep. Dit kan door te onderzoeken of deze groep wel in voldoende mate en op de juiste manier wordt benaderd. Het kan zijn dat er een taalbarrière is die de hulpverlening bemoeilijkt. Of er is een cultuurverschil waardoor de sociale teams moeizaam achter de voordeur komen en minder goed kunnen ondersteunen in de problematieken. Hierdoor kan het zijn dat deze groep tussen wal en schip valt. We adviseren de gemeente Tubbergen om nader te analyseren hoe deze groep geholpen kan worden en wat ze nodig hebben.

Huishoudens met thuiswonende kinderen

84 huishoudens met kinderen hebben een inkomen tot 120 procent Wsm. Hierbij gaat het om 173 kinderen. Het aantal kinderen dat opgroeit in een minimahuishouden is gestegen. Om deze huishoudens te ondersteunen zou de gemeente meer in kunnen zetten op het bereik van de kindregelingen (Stichting Leergeld en het Kindpakket). Dit zou kunnen door de regelingen meer onder de aandacht te brengen. Tevens zou er gekeken kunnen worden of deze doelgroep geholpen kan worden om passend werk te vinden. Zodat ze uit de minimadoelgroep komen. Verder zou er ingezet kunnen worden op vroegsignalering. Hiermee wordt voorkomen dat huishoudens in de minimadoelgroep terecht komen. Wellicht kan het project 'Vroeg er op af' worden geïntensiveerd.

6. Enquête: Kenmerken respondenten

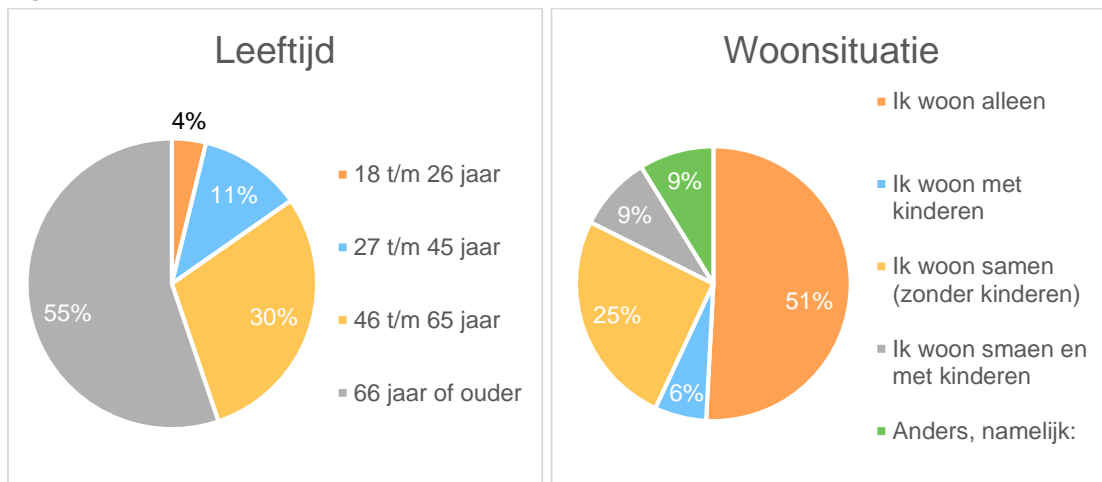
In dit hoofdstuk staat een aantal kenmerken van de respondenten.

Ruim de helft van de respondenten is ouder dan 66 jaar en daarnaast is 51 procent alleenstaand

Meer dan de helft van de respondenten is ouder dan 66 jaar en nog eens 30 procent is tussen 46 en 66 jaar oud. Slechts 4 procent van de respondenten is jonger dan 26 jaar.

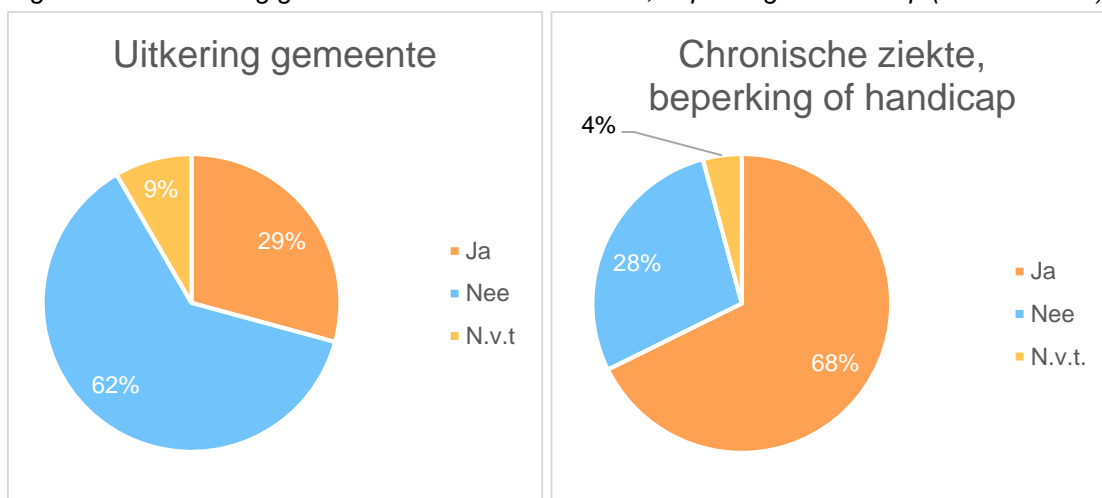
De helft van de respondenten woont alleen en 15 procent heeft thuiswonende kinderen. Onder "anders" is bijvoorbeeld wonend bij ouders of (volwassen) kinderen of in een zorginstelling ingevuld.

Figuur 6.1.1. Leeftijd en woonsituatie van respondenten (N=183 & 181)

Ruim een kwart van de respondenten heeft een uitkering van de gemeente en ruim twee derde heeft een chronische ziekte, beperking of handicap.

Figuur 6.1.2. Uitkering gemeente en chronische ziekte, beperking of handicap (N=183 & 167)

7. Enquête: Regelingen

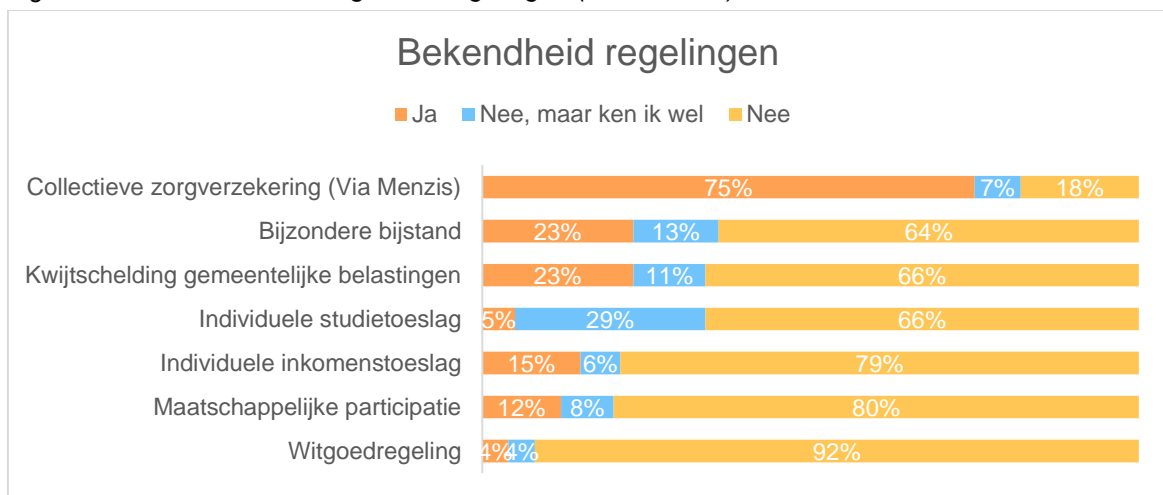
In dit hoofdstuk komen de minimaregelingen aan bod. We gaan onder andere in op de bekendheid en het gebruik, de aanvraagprocedure en het effect van de regelingen.

De collectieve zorgverzekering is het meest bekend onder de respondenten

De collectieve zorgverzekering is veruit de meest bekende minimaregeling: driekwart van de respondenten maakt er al gebruik van en nog eens 7 procent geeft aan de regeling te kennen (maar maakt er geen gebruik van). Het contrast met de overige regelingen is groot: de bijzondere bijstand, die op de tweede plaats staat qua bekendheid en gebruik, is bij 36 procent van de respondenten bekend. Voor sommige regelingen geldt een zeer specifieke doelgroep, zoals de individuele studietoelage, of een beperkt gebruik, zoals de witgoedregeling⁴. Dit verklaart waarom van deze regelingen weinig gebruik wordt gemaakt, respectievelijk 5 en 4 procent. Echter regelingen als maatschappelijke participatie en kwijtschelding van de gemeentelijke belastingen, beide met een flinke doelgroep, zijn met 20 procent en 34 procent niet goed bekend bij een grote groep respondenten.

141 respondenten maken niet van alle regelingen gebruik. De voornaamste reden die hiervoor gegeven wordt is dat ze sommige regelingen niet kennen (54 procent van de respondenten). Daarnaast weet 40 procent niet hoe ze de regelingen moeten aanvragen en/ of vinden ze het aanvragen te moeilijk. Respondenten die van geen enkele regeling gebruikmaken (dat zijn er 21) geven deze zelfde redenen aan.

Figuur 7.1.1. Bekendheid en gebruik regelingen (N=132 -169)

⁴ De witgoedregeling is niet meer actief in de gemeente Tubbergen. Minima kunnen via de bijzondere bijstand een aanvraag doen voor een vergoeding van de kosten.

Figuur 7.1.2. Reden geen gebruik van regelingen (N=141)

Vrienden/ kennissen, lokale kranten/ folders en medewerkers van de gemeente zijn belangrijke informatiebronnen

Vrienden/ kennissen, lokale kranten/ folders en medewerkers van de gemeente zijn de voornaamste informatiebronnen als het gaat om het bekend raken met de minimaregelingen. Bij "anders" zijn antwoorden gegeven zoals vluchtelingewerk, kinderen en de zorgverzekeraar.

Figuur 7.1.3. Hoe kent u de regelingen? (N=154)

Bijna een derde van de respondenten kan door de regelingen noodzakelijke medische zorg krijgen

De regelingen helpen 31 procent van de respondenten de noodzakelijke medische zorg te krijgen. Maar ook helpen de regelingen bij het ontmoeten van andere mensen (22 procent van de respondenten) of het meedoen aan sportieve activiteiten (18 procent). De regelingen hebben minder effect op het werken of het zoeken naar werk en het eten van voldoende groente en fruit. Dit kan verklaard worden doordat de regelingen daar niet specifiek voor zijn bedoeld. De kleine groep respondenten die met de regelingen huishoudelijke apparaten kan kopen, komt voort uit het lage gebruik van de witgoedregeling. Bij "anders" zijn antwoorden gegeven zoals het betalen van zorgkosten en zorgverzekering en reiskosten.

Figuur 7.1.4. Effect van de regelingen (N=147)

Ontbrekende regelingen

Een derde van de respondenten mist geen regelingen en nog eens 23 procent weet niet of zij iets missen. De overige groep geeft aan vooral regelingen voor reiskosten, zorgkosten, sporten en leuke activiteiten te missen. Bij "anders" zijn antwoorden gegeven zoals regelingen voor gemeentelijke belastingen, gezond eten, een laptop/computer en regelingen voor minima met een eigen huis.

Figuur 7.1.5. Regelingen die respondenten missen (N=184)

Toelichting op de gegeven antwoorden

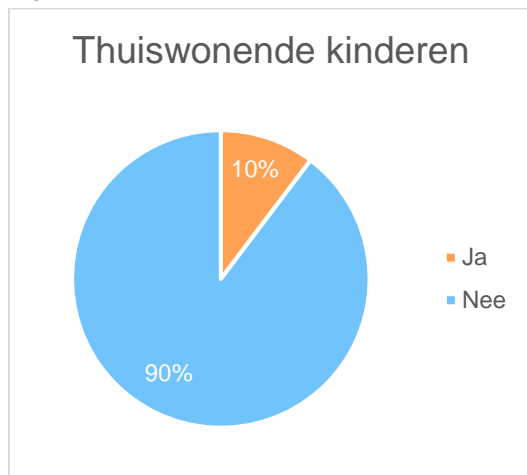
Respondenten kregen de mogelijkheid om hun antwoorden toe te lichten. Hier werd met name genoemd dat zij niet zijn geattendeerd op de mogelijkheid van regelingen (8 respondenten), van welke regelingen zij (al) wel en niet gebruik maken (9 respondenten) en dat zij niet op de hoogte waren van de genoemde regelingen (6 respondenten).

8. Enquête: Kinderen

10 procent van de respondenten heeft thuiswonende kinderen

Van alle respondenten heeft 10 procent (19 respondenten) thuiswonende kinderen.

Figuur 8.1.1. Thuiswonende kinderen (N=184)

Kinderen kunnen door een laag inkomen niet altijd kleding/ spullen kopen die nodig zijn voor de (sport)vereniging of meedoen met activiteiten op school

8 respondenten kunnen niet altijd de kleding of spullen kopen die hun kind nodig heeft voor de (sport)vereniging. Dit kunnen bijvoorbeeld sportkleding zijn of schilderbenodigdheden. Het meedoen met activiteiten op school is voor de kinderen van 7 respondenten lastig in verband met hoge kosten. Enkele kinderen kunnen niet naar het ziekenhuis of hun verjaardag vieren omdat dat te duur is.

Figuur 8.1.2. Kinderen kunnen niet meedoen i.v.m. te hoge kosten (N=19)

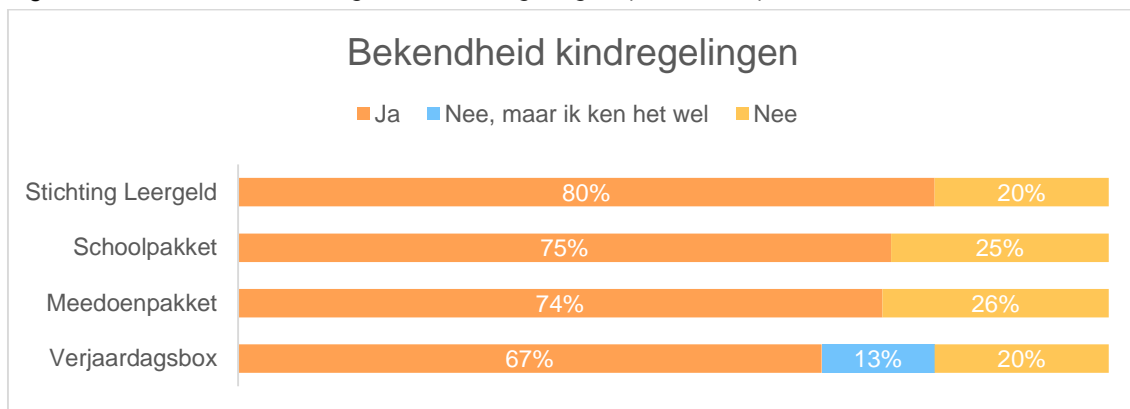
Het grootste deel van de respondenten is bekend met alle kindregelingen

80 procent van de respondenten kent de vier kindregelingen en maakt hier ook gebruik van. 80 procent van de respondenten is bekend met Stichting Leergeld en maakt hier ook gebruik van en 75 procent kent en gebruikt het schoolpakket en meedoenpakket.

Er zijn 3 respondenten die geen enkele kindregeling gebruiken.

Kinderen die geen gebruikmaken van de regelingen, kunnen vaker niet mee doen, lid worden van een (sport)vereniging of voldoende kleding/ schoenen kopen omdat de kosten daarvoor te hoog zijn.

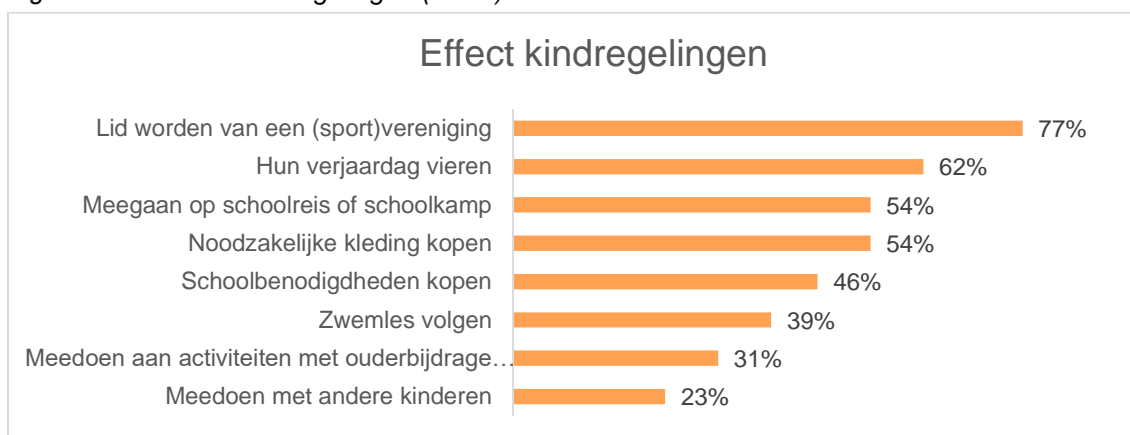
Figuur 8.1.3. Bekendheid en gebruik kindregelingen (N=15 – 16)

Door de kindregelingen kunnen kinderen lid worden van een (sport)vereniging

Voor 10 van de 13 respondenten helpen de regelingen om ervoor te zorgen dat de kinderen lid kunnen worden van een (sport)vereniging. Ook helpen de regelingen om de verjaardag van een kind te vieren, mee te gaan op schoolkamp en noodzakelijke kleding te kopen.

Figuur 8.1.4. Effect kindregelingen (N=13)

Respondenten missen nog kindregelingen voor leuke activiteiten en schoolkosten

37 procent van de respondenten geeft aan dat zij een regeling missen voor leuke activiteiten voor hun kinderen en een derde mist een regeling voor schoolkosten. 16 procent zou graag een regeling zien voor het inrichten van de baby- en kinderkamer.

Figuur 8.1.5. Kindregelingen die respondenten missen (N=19)

9. Enquête: Medische kosten

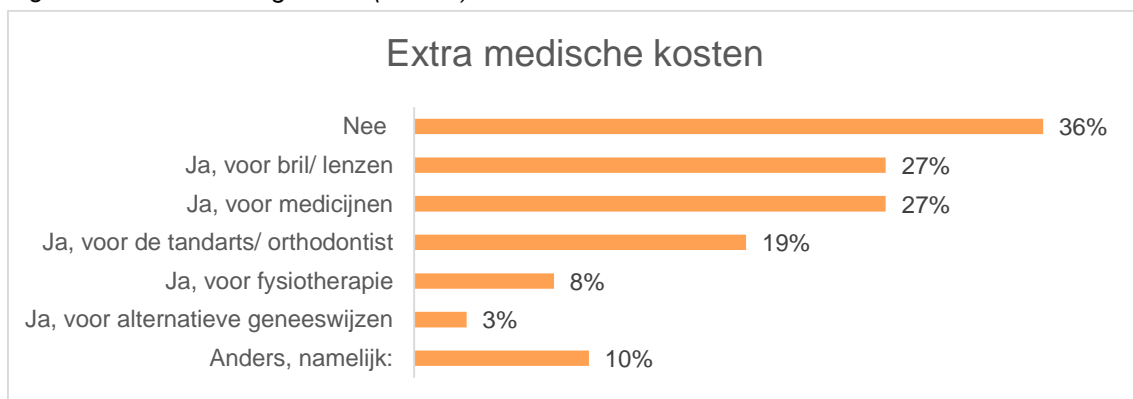
64 procent van de respondenten heeft extra medische kosten

Bijna twee derde (64 procent) van de respondenten heeft extra medische kosten die hij zelf moet betalen omdat deze kosten niet door de zorgverzekering worden vergoed. Dit zijn met name kosten voor medicijnen, kosten voor brillen/lenzen en kosten voor de tandarts/orthodontist. Onder "anders" zijn antwoorden gegeven als gehoorapparaat, gebit en aangepaste schoenen/steunzolen.

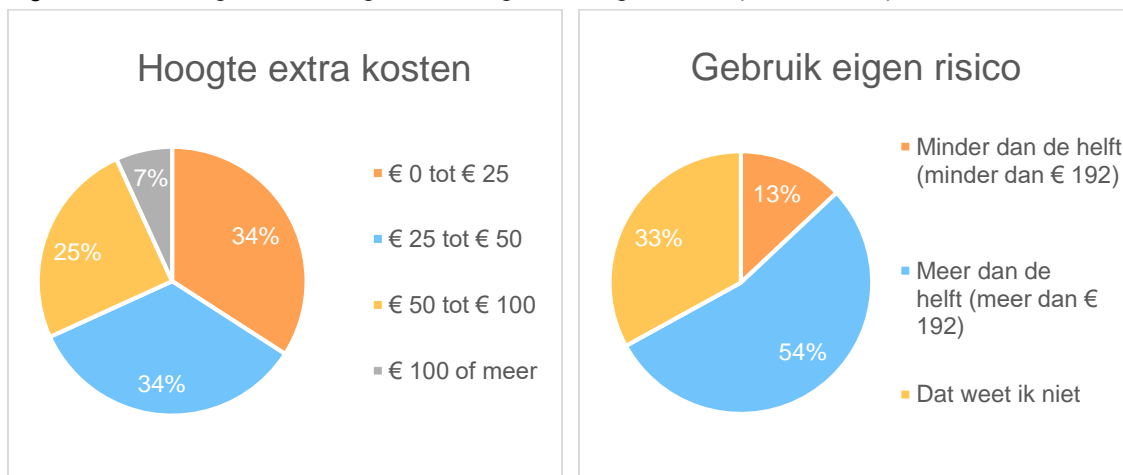
Twee derde van de respondenten die naast hun zorgverzekering ook nog extra medische kosten maken, betalen daar maandelijks niet meer dan € 50 aan. Een kwart betaalt maandelijks € 50 tot € 100 en 7 procent betaalt meer dan € 100 aan extra medische kosten.

54 procent van de respondenten heeft meer dan de helft van het eigen risico gebruikt en 13 procent heeft minder dan de helft gebruikt.

Figuur 9.1.1. Extra zorgkosten (N=184)

Figuur 9.1.2. Hoogte extra zorgkosten en gebruik eigen risico (N=87 & 169)

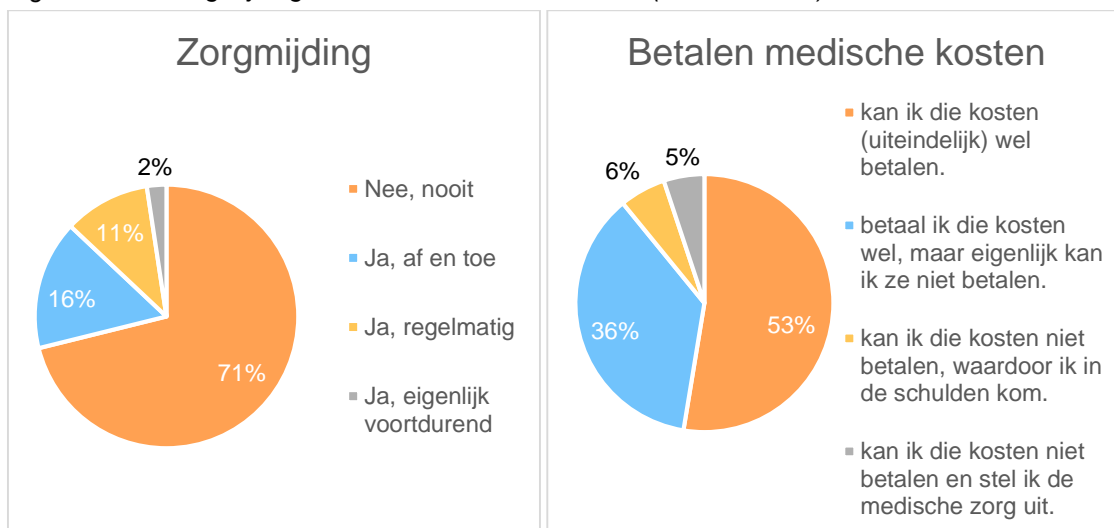
Ruim een kwart van de respondenten mijdt weleens de zorg omdat de kosten te hoog zijn

29 procent van de respondenten gaat weleens niet naar de huisarts, fysiotherapeut, tandarts of ziekenhuis omdat daarvoor de kosten te hoog zijn; 2 procent van de respondenten doet dat eigenlijk voortdurend.

Iets minder dan de helft van de respondenten geeft aan dat ze hun medische kosten niet kunnen betalen. 37 procent geeft aan dat ze de medische kosten betalen, maar eigenlijk kunnen ze het niet betalen en 6 procent kan de kosten niet betalen en komt in de schulden als

ze de zorg wel krijgen. Een op de twintig respondenten kan de medische kosten niet betalen en stelt daarom de medische zorg uit.

Figuur 9.1.3. Zorgmijding en betalen medische kosten (N=170 & 156)

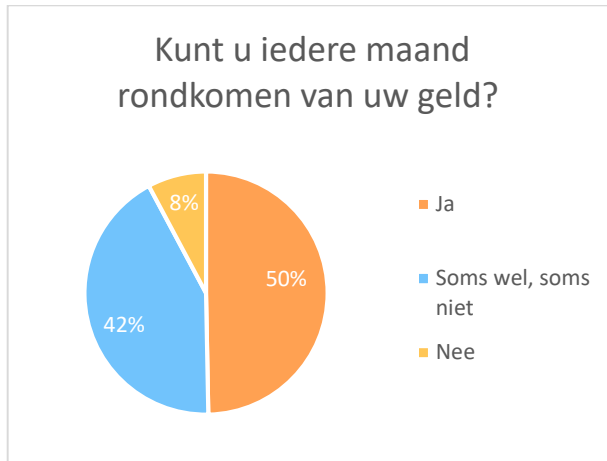

10. Enquête: Financiële situatie

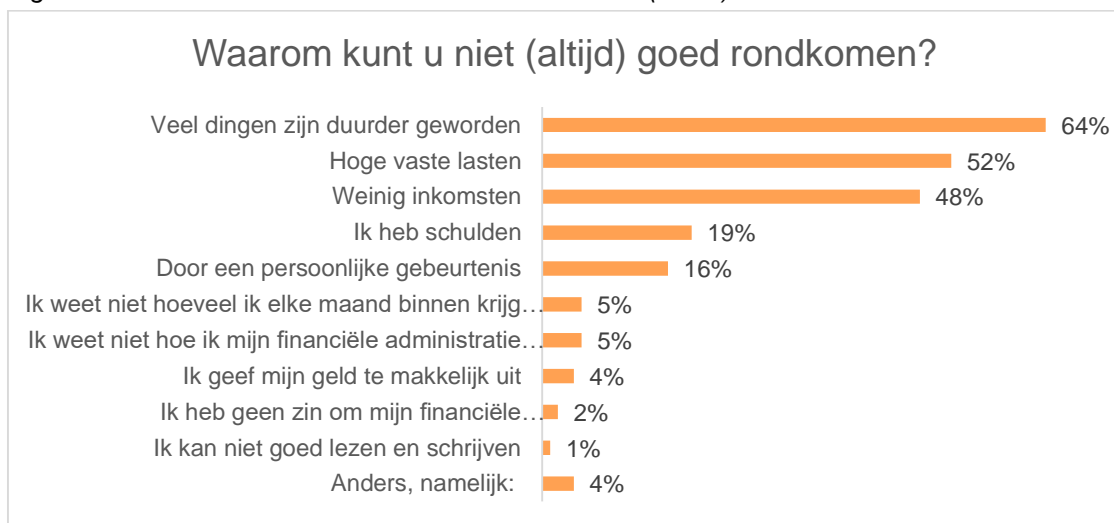
De helft van de respondenten komt niet iedere maand rond

50 procent van de respondenten kan niet altijd maandelijks rondkomen. Hiervan kan 42 procent soms wel, soms niet rondkomen en 8 procent kan maandelijks niet rondkomen. De voornaamste redenen voor het niet rond kunnen komen zijn: veel dingen zijn duurder geworden, hoge vaste lasten en weinig inkomsten.

Figuur 10.1.1. Kunnen respondenten maandelijks rondkomen (N=167)

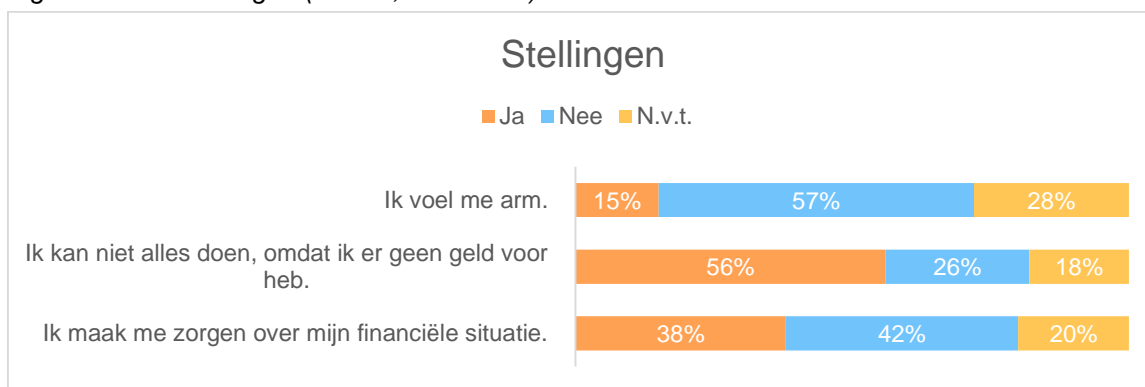
Figuur 10.1.2. Redenen voor niet rond kunnen komen (N=84)

15 procent van de respondenten voelt zich arm en bijna 40 procent maakt zich zorgen over de financiële situatie

15 procent van de respondenten geeft aan zich arm te voelen en 38 procent maakt zich zorgen over zijn financiële situatie. Ruim de helft (56 procent) van de respondenten geeft aan dat zij niet alles kunnen doen omdat ze er geen geld voor hebben.

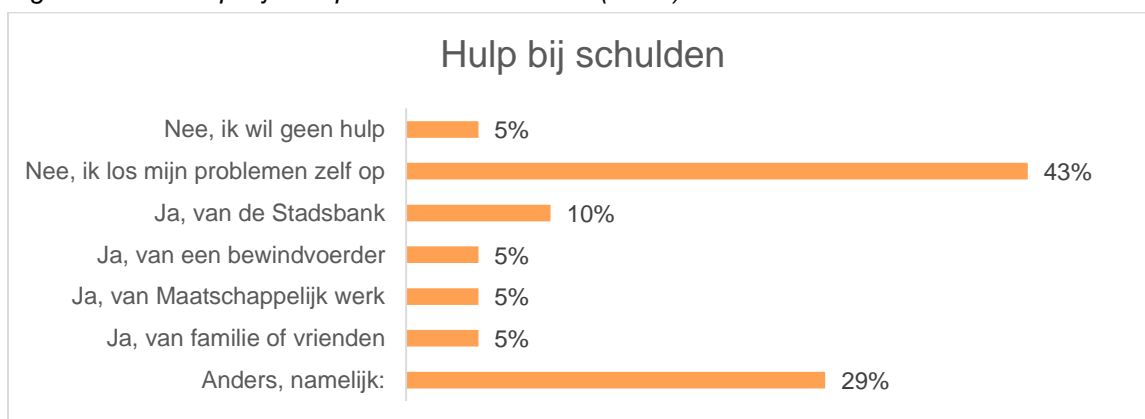
Figuur 10.1.3. Stellingen (N=141, 153 & 142)

13 procent van de respondenten geeft aan dat zij schulden hebben

13 procent van de respondenten heeft schulden. Het grootste deel van hen, 9 respondenten, geeft aan dat zij geen hulp nodig hebben bij het oplossen van hun schulden. Zij lossen hun schulden zelf op. 10 procent krijgt hulp van de Stadsbank. Onder "anders" hebben respondenten aangegeven dat zij hulp hebben van een bewindvoerder, de Stadsbank en hulp van familie.

Figuur 10.1.4. Hulp bij het oplossen van schulden (N=21)

11. Enquête: Tips

Aan het einde van de vragenlijst hadden respondenten de mogelijkheid om tips te geven aan de gemeente.

Tips die meerdere keren zijn genoemd:

- Meer duidelijkheid en bekendheid over de regelingen en begeleiding hierin (8 respondenten);
- Meer aandacht en/of regelingen voor (chronisch) zieken (3 respondenten);
- Meer persoonlijke aandacht, echt naar de mensen luisteren (3 respondenten);
- Vergoeding voor de extra kosten in de regiotaxi voor het onverwacht weg willen of een begeleider mee willen nemen naar het ziekenhuis.

“Ik ben tevreden met de hulp die wij krijgen en het geduld die de gemeente met ons heeft. Top petje af!”

“De regelingen zouden makkelijker en duidelijker moeten worden zonder dat veel mensen weten dat bepaalde mensen in moeilijke financiële situaties zitten, bijvoorbeeld door het mogelijk te maken om aanvragen online te kunnen indienen.”

“Ga eens naar de mensen met een minima naartoe thuis praat gemakkelijker dan op het gemeentehuis, want daar staart iedereen je aan.”

“Ik had graag eerder geweten over de aanvullende mogelijkheden.”

“Ik zit net boven grens en val overal buiten, dus houd weinig over. Door ziekte zou het fijn zijn om een tegemoetkoming te kunnen krijgen bv. brillen en eigen risico ziekenfonds.”

“De regio taxi betalen als je ze belt en extra betalen als iemand meerijdt naar het ziekenhuis wat belangrijk is. Soms 3 x in de week en dat paar keer achter elkaar is kostbaar.”

“Beter kenbaar maken bij mensen wat ze eventueel nodig hebben en ze dan toch wat verlichting geven.”

12. Panelgesprek

In totaal zijn 17 personen van verschillende maatschappelijke organisaties, cliëntenraden en medewerkers van de gemeente aanwezig geweest bij een panelgesprek. Dit zijn personen die actief zijn binnen het sociaal domein en die werken met de doelgroep.

Beeld van de doelgroep

De beelden van de doelgroep die worden geschetst door de deelnemers verschillen nogal. Dit hangt mede af van of, en met welke doelgroep men in aanraking komt. Er zijn veel verschillende groepen: kinderen, ouderen, laagopgeleiden, mensen met psychische problemen, vluchtelingen. Bij de laatsten zitten soms ook hoogopgeleiden.

Kracht, overleven en leven in het hier en nu zijn volgens hen de kernwoorden. Leven echt met de dag, want de toekomst is veel te moeilijk om over na te denken. Het gaat lang niet altijd over schulden, maar vaak over schaarste. Mensen die iets verdienen en daardoor juist allerlei toeslagen kwijtraken komen ze ook tegen. Niet mee kunnen doen, geen contact hebben met de samenleving. Vaak door de financiële situatie waar ze dan in terecht zijn gekomen. Schaarste, waardoor ze minder helder na kunnen denken en daardoor juist verkeerde keuzes maken. Ze kunnen niet anders dan in het hier en nu leven, omdat er ook weinig toekomstperspectief is.

Het beeld van een korte termijn perspectief bij de doelgroep, geen zicht op de toekomst hebben en daardoor weleens verkeerde beslissingen nemen, is herkenbaar voor vele deelnemers. Een groot deel van de doelgroep weet niet wat ze kunnen krijgen (onwetendheid bijvoorbeeld bij ouderen) en kan de consequenties ook niet overzien van het aanvragen van bepaalde regelingen. Ze missen het overzicht. Ze zien soms af van bepaalde regelingen omdat ze het te ingewikkeld vinden om bepaalde regelingen aan te vragen. Na enkele teleurstellingen haken ze dan ook vaak af. De regelingen en processen zijn ingewikkeld en je moet de mensen uit de doelgroep echt aan de hand nemen omdat ze niet in staat zijn om voor zichzelf op te komen is volgens een deel van de aanwezigen het beeld dat ze hebben van de doelgroep.

Ook schaamte over de situatie waarin ze verkeren, het voor de buitenwereld willen verbergen en de daar bijkomende stress is een beeld dat een groot deel van de deelnemers noemt en herkent. Een enkeling vindt het kenmerkend voor een deel van de mensen uit de doelgroep dat ze wel vaak klagen, want 'de buurvrouw heeft altijd iets meer'.

Doet de gemeente genoeg, wat is nodig?

Over het algemeen zijn de deelnemers het erover eens dat er al veel gebeurd is sinds in 2015 de gemeente er veel taken bij heeft gekregen. Het is wel een leerproces geweest toen de gemeente alles op zijn bordje kreeg aldus verschillende aanwezigen. De meesten hebben de indruk dat ze nu op de goede weg zijn. Het is ook wel moeilijk om de doelgroep goed te bereiken.

Soms willen de inwoners geen gebruik maken van regelingen volgens een van de deelnemers. Ze hoort weleens dat ze zeggen 'Een ander heeft het harder nodig dan ik'. 'Ik kan het wel zelf, heb het eerder ook nooit gebruikt.' Ook de hele procedure die er achter zit kan ervoor zorgen dat mensen uit de doelgroep van de regeling afzien, want dan moeten ze wel met de billen bloot. Anderen onderschrijven dat de ingewikkelde procedures wel een belemmering vormen voor de doelgroep. Vermoedelijk omdat de taken ook wel zwaarder zijn geworden is haar indruk. Wat verschillende deelnemers wel missen is een soort noodfonds. Dit is een gemeenschappelijke taak voor gemeente en welzijnsinstellingen aldus verschillende deelnemers.

Kinderen zijn qua regelingen al heel goed bedeed in Dinkelland en Tubbergen, maar voor volwassenen is veel minder aldus een van de deelnemers. Al is het vanuit preventie oogpunt dus wel belangrijk je te blijven richten op kinderen en die intensief te begeleiden om te voorkomen dat die ook in armoede blijven.

Voor de adviesraad is het belangrijk dat ze informatie krijgen van de doelgroep (en de professionals) over waar de gaten liggen en wat er mist, zodat ze voorstellen kunnen doen aan de raad. Van ambtenaren ook informatie over wat er wel kan en wat niet. Zij als adviesraad stellen dan zelf prioriteiten en geven advies.

Samenwerking/ afstemming

De meeste deelnemers zijn goed te spreken over de samenwerking met de gemeente en de samenwerking tussen de instellingen. Termen als korte lijnen, laagdrempelig, elkaar weten te vinden en toegankelijk, klinken met enige regelmaat. Er is een laagdrempelige cultuur in beide gemeenten. De ambtenaren zijn goed benaderbaar en de gemeenten denken ook mee als het eens niet precies binnen de lijntjes past. Er is maatwerk en flexibiliteit als het nodig is. Over het algemeen hebben de meesten aardig in beeld wie wat doet. De samenwerking is goed, maar wel wordt opgemerkt dat het natuurlijk altijd beter kan. Zo zijn er altijd gevallen, waar alles langs elkaar heenloopt en mis gaat. Op dit moment is men ook bezig om te komen tot 1 loket voor de beide gemeenten. Een ontwikkeling die alle deelnemers zeer positief beoordelen en zeker ondersteunen. Ze weten elkaar al wel te vinden, maar als je fysiek bij elkaar zit is dat veel beter. Snel even overleggen, nog kortere lijnen.

Zo is het belangrijk dat men eraan blijft werken om elkaar toch nog iets beter weten te vinden en dat er vanuit de professionals ook meer sprake is van informatie terugkoppeling. Een medewerker van SHV mist bijvoorbeeld de checks, even kijken of persoon bij andere instelling bekend is en wat er al gebeurd is. Ook een medewerkster van de thuiszorg geeft aan dat, omdat je veel verschillende collega's hebt, het weleens lastig is om de goede persoon te vinden als je iets wil weten. Wie is waar verantwoordelijk voor? Op welk moment breng je dat in? Het hebben van bepaalde checklists zou dan wel handig zijn.

Wat wel beter kan is volgens de coördinatoren SHV de samenwerking met andere externe organisaties zoals bijvoorbeeld de Belastingdienst. Die zijn veelal niet erg coöperatief en flexibel. Mist in dat opzicht medewerking en samenwerking van derden.

Werkt het beleid/ is het beleid effectief?

Bijna alle deelnemers zijn ervan overtuigd dat wat ze doen op de een of andere manier wel helpt. Wel plaatsen ze daar meteen de kanttekening bij dat ze zich afvragen of het wel voldoende is. Over de echte effectiviteit lopen de meningen enigszins uiteen. Vaak is het ook moeilijk te bepalen. Het merendeel spreekt van een effect op kort termijn. De termen dweilen en pleister op de wonden worden gebruikt. Je helpt mensen even vooruit of om even een periode te overbruggen, maar er is constant iets wat terugkomt. Echt op weg helpen duurt dan ook veel langer. Ze zouden graag structurelere oplossingen zien.

Bij de schuldhulpverlening hebben ze niet het idee dat ze de klanten te laat bereiken, maar wel laat. Mensen hebben schaamte en verbergen het heel lang voor de omgeving. Ook voor mensen uit de omgeving en leraren is het een lastig onderwerp te signaleren, aan te kaarten, en bespreekbaar te maken.

Het huidig aanbod blijkt niet altijd toereikend voor de complexiteit van de problemen volgens sommige deelnemers. Ook als je alles aanvraagt wat aan te vragen valt, is dat nog niet voldoende voor bepaalde personen. Wel voldoende om even te overleven, even lucht te geven zodat ze weer meer energie hebben voor andere dingen. Hulp neemt letterlijk last weg. Er is vaak wel langere begeleiding nodig om weer echt iets op de rails te krijgen en mensen weer een stapje hoger op de participatieladder te krijgen.

Volgens enkele deelnemers maakt een gebrek aan een netwerk waar ze op terug kunnen (of willen) vallen het ook wel lastig voor een effectief beleid. Schaamte speelt ook hier een belangrijke rol. Degenen die hulp moet vragen zitten in een andere situatie. Vaak wil men het verbergen. Mensen motiveren om gebruik te maken van een netwerk, als dat er is, is dus ook heel erg lastig. Als het ouderen betreft spreekt het min of meer vanzelf dat die een kleiner netwerk hebben, dat ook nog eens bestaat uit mensen die moeilijk kunnen helpen. Er moet dan wel een beroep op vrijwilligers worden gedaan.

Men is het erover eens dat preventie erg belangrijk is om effectief beleid te kunnen voeren. De vraag is alleen 'Hoe kom je aan de voorkant?'. Mensen uitzicht bieden, mensen laten participeren aan de samenleving aldus een lid van de adviesraad.

Volgens meerdere deelnemers hebben ze wel een actief beleid om mensen met afstand tot de arbeidsmarkt te laten participeren. Het maakt daarbij wel uit of je met statushouders of alleenstaanden of ouderen te maken hebt. Samenwerking is daarvoor belangrijk, als ze voor één bepaalde regeling komen, kijken wat nog meer kan. Met de 1 loket-functie kan dat al wel sneller zo is de verwachting. Ook de wethouder wil dat ze daarom meer aan de voorkant van het proces komen te zitten. Ze noemt als voorbeeld om aan de voorkant te komen het project 'vroeg eropaf' dat vanaf september 2019 gaat lopen. De 'Vaste lasten partners' (Energiebedrijven, waterschappen, Zorgverzekeraars, woningstichting en gemeentelijke belastingen) zitten in het overleg en geven vanaf september signalen door aan de gemeente. Twee mensen bij de gemeente gaan dat volgen.

Op de vraag tenslotte of ze iets van andere gemeenten zouden kunnen leren wordt een duidelijk antwoord gegeven. Ze hebben het idee dat andere gemeentes juist eerder iets van hun kunnen leren dan omgekeerd. Het merendeel van de aanwezigen is het hier mee eens.

Ontwikkelingen

Over de ontwikkelingen in de toekomst zijn de meeste deelnemers iets minder positief. Het feit dat de problematiek onder de doelgroep in de toekomst groter en complexer wordt, wordt bijna unaniem onderkend, zeker ook als men kijkt naar schuldhulpverlening. Problematiek wordt steeds complexer, in de zin dat we het niet over 10 tot 20 duizend schuld hebben, maar over 80 duizend tot meer dan een ton schuld. De groep wordt ook steeds jonger, al vanaf 18 jaar steeds schrijnendere gevallen. Mede door maatregelen van de overheid hebben ze steeds minder te besteden. De psychische- en verslavingsproblematiek wordt ook steeds groter zo is de indruk bij verschillende deelnemers.

Daarnaast neemt ook de vergrijzing toe en daarmee ook samenhangende problemen zoals dementie en eenzaamheid. Dit geldt met name voor de oudere doelgroep natuurlijk. De duurder wordende ziektekostenverzekeringen maken het er volgens velen ook niet beter op. Het algemene beeld in de samenleving (mede door sociale media) is dat mensen het goed hebben, met als gevolg dat mensen die het niet goed hebben dat steeds minder willen laten zien. Ze blijven wellicht langer uit beeld nog dan nu het geval is. Dat is natuurlijk lastiger in een kleine gemeente. Ze gaan soms niet naar een instelling omdat er iemand werkt die ze kennen en het dan bekend wordt.

De doelgroep heeft volgens het merendeel van de aanwezigen niet geprofiteerd van de oplevende economie van de laatste jaren. De armen worden juist armer, zoals ouderen met een klein pensioen. Bij een volgende recessie, die er volgens een van de deelnemers weer aan zit te komen, zullen er onder de doelgroep harde klappen vallen en zullen ze nog dieper in de problemen komen.

Men heeft het dan wel over Noaberkracht maar volgens het merendeel van de deelnemers is er juist sprake van afnemende noaberschap. Vroeger keken de burens bij elkaar om de hoek, maar nu is noaberschap veel minder vanzelfsprekend.

Benadrukt wordt tot slot nog eens dat het belangrijk is om goed samen te werken en echt aan de voorkant te komen. Preventie is erg belangrijk, anders blijft het dweilen met de kraan open. 1 loket voor de twee gemeenten en de vroeg eropaf aanpak zijn stappen in de goede richting volgens de deelnemers.

13. Bevindingen enquête en panelgesprek

In dit afsluitende hoofdstuk van de enquête en het panelgesprek worden de laatste twee onderzoeksvragen beantwoord.

- Draagt het armoedebeleid op een samenhangende wijze bij aan de vermindering van armoede?
- In hoeverre sluit het armoedebeleid aan bij de behoeften van de mensen met een inkomen rond het sociaal minimum?

Draagt het armoedebeleid op een samenhangende wijze bij aan de vermindering van armoede?

Door de regelingen kunnen minima (meer) participeren in de maatschappij. Door het armoedebeleid kunnen minima lid worden van een (sport)vereniging en andere mensen ontmoeten. Daarnaast kunnen minima door de regelingen hun rekeningen betalen en de noodzakelijke medische zorg krijgen die ze nodig hebben. Ook de kinderen uit minimahuishoudens kunnen door de regelingen lid worden van een (sport)vereniging en hun verjaardag vieren. Het armoedebeleid heeft met name effect voor de situatie op de korte termijn of om even een periode te overbruggen.

In hoeverre sluit het armoedebeleid aan bij de behoeften van de mensen met een inkomen rond het sociaal minimum?

Uit de enquête en het panelgesprek blijkt dat de minimaregelingen aansluiten bij de meeste behoeften van de inwoners met een inkomen rond het sociaal minimum; er zijn regelingen waardoor kinderen lid kunnen van een (sport)vereniging, hun eigen verjaardag kunnen vieren en mee kunnen op schoolreis of schoolkamp. Daarnaast is er een uitgebreide collectieve zorgverzekering; minima kunnen door de regelingen de noodzakelijke medische zorg krijgen die ze nodig hebben en er is een regeling voor langdurige minima. Wat mist is een regeling voor reiskosten en zorgkosten. De inwoners missen voor hun kinderen nog een regeling om iets leuks te kunnen doen met de kinderen en een regeling voor schoolkosten.

Opvallend is dat de collectieve zorgverzekering bij veel inwoners bekend is, en dat de bekendheid van de andere regelingen wat achter blijft. Na de collectieve zorgverzekering is de bijzondere bijstand de meest bekende regeling, en deze regeling is onder een derde van de inwoners bekend.

Bijlage 1. Methodiek Armoedemonitor

Bij dit onderzoek is gebruik gemaakt van registratiegegevens van de verschillende lokale en landelijke regelingen die de gemeente uitvoert. Daarbij gaat het om de volgende voorzieningen: Participatiewet, minimaregelingen en kwijschelding gemeentelijke belastingen. Alle brongegevens zijn via encryptie versleuteld aangeleverd zodat ze niet te herleiden zijn tot individuele natuurlijke personen.

Onderstaand beschrijven we de wijze waarop het onderzoeksbestand is aangemaakt.

Stap 1

In de eerste bewerkingsstap wordt de informatie uit de genoemde registratiebronnen aan het actuele BRP-bestand (dat ook is versleuteld) gekoppeld. Op deze wijze wordt inzichtelijk welke personen gebruik maken of gebruik hebben gemaakt van welke voorziening.

Stap 2

In stap 2 wordt aan de hand van de BRP een analysebestand op huishoudniveau gemaakt. We onderscheiden 4 huishoudtypes: alleenstaanden, eenoudergezinnen, meerpersoonshuishoudens met kinderen en meerpersoonshuishoudens zonder kinderen. De operationele definities van deze begrippen treft u verderop in deze verantwoording aan.

Stap 3

Het feitelijke gebruik van voorzieningen in het jaar voorafgaand aan het peilmoment van de BRP wordt op huishoudniveau vastgesteld. Indien één persoon binnen het huishouden gebruik heeft gemaakt van een bepaalde voorziening, wordt dit toegerekend naar het hele huishouden.

Statistisch kader

In tegenstelling tot wat gangbaar is bij sociaalwetenschappelijk onderzoek is dit rapport gebaseerd op gegevens van de totale bevolkingspopulatie. Dat betekent dat de vermelde aantallen en percentages niet getoetst hoeven te worden op statistische betrouwbaarheid en altijd de feitelijke situatie weergeven.

Operationele definitie huishouden

Het bepalen van het soort en type huishouden gebeurt aan de hand van gegevens uit de bevolkingsadministratie en wel op de volgende wijze:

- indien één persoon op een adres woont, is duidelijk dat er sprake is van een alleenstaande;
- personen op één adres waartussen geregistreerde ouder-kindrelaties of echtrelaties bestaan worden tot een gezamenlijk huishouden gerekend;
- indien er één meerderjarige op een adres woont met een ouder-kindrelatie tellen we een eenoudergezin;
- indien er meer meerderjarige op een adres wonen waarbij één meerderjarige ouder is en er een ouder-kindrelatie bestaat met de andere meerderjarige (en/of minderjarige) tellen we een eenoudergezin;
- als er vier of meer meerderjarigen op een adres wonen, gaan we ervan uit dat er meerdere huishoudens op dit adres gevestigd zijn;
- indien er drie meerderjarigen zonder echtrelatie op één adres wonen, kijken we naar de gemiddelde leeftijd. Ligt die onder de 27 jaar dan rekenen we iedere persoon als een afzonderlijk (studenten)huishouden. Ligt deze boven de 27 jaar dan tellen we één meerpersoonshuishouden.
- als er minimaal 20 personen op een gezamenlijk adres wonen, registreren we een institutioneel huishouden, tenzij de gemiddelde leeftijd van alle bewoners hoger is dan de AOW-leeftijd. Iedere bewoner wordt dan als afzonderlijk huishouden meegeteld (gehuwden tellen als één huishouden).

Zelfstandig huishouden

Een zelfstandig huishouden bestaat uit een of meer personen die alleen of samen in een woonruimte gehuisvest zijn en zelf in hun dagelijkse levensbehoeften voorzien.

Institutioneel huishouden

Tot de institutionele huishoudens behoren adressen met minimaal 20 personen, waarbij de gemiddelde leeftijd jonger is dan de AOW-leeftijd. Hiertoe behoren bijvoorbeeld opvangcentra, penitentiaire inrichtingen, kindertehuizen en internaten.

In de bevolkingsoverzichten in deze rapportage zijn deze personen meegeteld. In de hoofdstukken waar de inkomensverdeling in termen van huishoudens wordt besproken blijven zij buiten beschouwing.

Besteedbaar inkomen (CBS)

Besteedbaar inkomen is het bruto-inkomen verminderd met de premies sociale zekerheid en andere betaalde overdrachten (zoals alimentatie) en de loon-, inkomsten- en vermogensbelasting. Het bruto-inkomen omvat winst uit onderneming, bruto-inkomsten uit arbeid, inkomsten uit vermogen en bruto ontvangen overdrachten (zoals AOW, Anw, WAO/WIA, studiefinanciering, kinderbijslag en huursubsidie).

Inkomensbron

In dit onderzoek worden de termen Participatiewet, AOW en 'ander' inkomen gebruikt. Voor de bijstandsgerechtigden is de inkomensbron direct vast te stellen. De AOW-inkomensgrondslag is bepaald op basis van de leeftijd van de huishoudoudste. De AOW-gerechtigde huishoudens die tevens een aanvullende bijstandsuitkering ontvangen rekenen we eveneens tot deze categorie. Alle overige inkomens zijn vervolgens onder de noemer 'ander' inkomen gebracht.

Wanneer het inkomen van een huishouden alleen bestaat uit AOW dan wordt het huishouden tot de minimapopulatie gerekend.

Berekening van de duur van het minimuminkomen

De duur van de periode waarin een huishouden op het minimuminkomen leeft, wordt berekend aan de hand van een combinatie van gegevens uit verschillende bronnen. Een sluitende definitie in termen van een volledig onafgebroken periode is niet altijd mogelijk. Indien de periode tussen het gebruik van de ene regeling en de andere maximaal 30 dagen is, wordt dit daarom toch als aaneengesloten periode gezien.

Wettelijk sociaal minimum

Het wettelijk sociaal minimum is de actuele bijstandsnorm voor het betreffende huishoudtype. Deze normbedragen worden halfjaarlijks vastgesteld. Voor AOW-huishoudens is de netto AOW-uitkering het normbedrag voor het wettelijke sociale minimum.

Herkomst (CBS)

Voor bepaling van herkomst wordt gekeken naar het geboorteland van de ouder(s). Iemand met een migratieachtergrond is iemand waarvan minimaal een van de ouders in het buitenland is geboren. Inwoners afkomstig uit Europa, Noord-Amerika, Australië, Japan en Indonesië worden als mensen met een westerse migratieachtergrond gezien. Andere landen worden gezien als niet-westers.

Bijlage 2. Bevolkingskarakteristieken

In deze bijlage staat een aantal kenmerken van de bevolkingspopulatie, op 31 december van het desbetreffende jaar.

Alle huishoudens

Onderstaande tabel geeft het aantal inwoners en huishoudens weer.

Tabel B2.1 Aantal huishoudens en inwoners Tubbergen⁵

Categorie	2015	2018
Aantal huishoudens	7.988	8.205
Aantal personen	21.066	21.252
Gemiddelde huishoudgrootte	2,6	2,6

Kenmerken

Tabel B2.2 Kenmerken alle huishoudens 2015 en 2018

Categorie	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Huishoudtype				
Alleenstaand	1.969	25%	2.067	25%
Eenoudergezin	136	2%	137	2%
Meerpers zonder kinderen	3.603	45%	3.792	46%
Meerpers met kinderen	2.280	28%	2.209	27%
Totaal	7.988	100%	8.205	100%
Leeftijdscategorie				
Tot 27 jaar	145	2%	136	2%
27 tot 45 jaar	1.767	22%	1.782	22%
45 tot AOW-leeftijd	3.508	44%	3.634	44%
AOW-leeftijd	2.568	32%	2.653	32%
Totaal	7.988	100%	8.205	100%
Herkomst				
Nederlandse achtergrond	7.440	93%	7.642	93%
Westerse migratieachtergrond	465	6%	451	5%
Niet-westerse migratieachtergrond	83	1%	112	2%
Totaal	7.988	100%	8.205	100%
Woonplaats				
Tubbergen	2.410	30%	2.429	30%
Geesteren	1.580	20%	1.625	20%
Albergen	1.296	16%	1.353	17%
Harbrinkhoek – Mariaparochie	668	8%	687	8%
Fleringen	297	4%	302	4%
Reutum – Haarle	492	6%	514	6%
Vasse – Hezingen	429	5%	443	5%
Manderveen – Mander	359	5%	370	4%
Langeveen	457	6%	482	6%
Totaal	7.988	100%	8.205	100%

⁵ Alle gegevens in de tabellen in deze monitor zijn gebaseerd op gemeentelijke registratiegegevens, tenzij anders aangegeven. Landelijke cijfers zijn afkomstig van het CBS.

Bijlage 3. Kenmerken kinderen

In deze bijlage staat een aantal kenmerken van de kinderen in de leeftijd van 0 tot 18 jaar in de gemeente Tubbergen.

Kenmerken

Tabel B3.1 Kenmerken alle kinderen 2015 en 2018

Categorie	2015		2018	
	Aantal	Aandeel	Aantal	Aandeel
Huishoudtype				
Eenoudergezin	328	5%	238	5%
Meerpers met kinderen	4.595	95%	4.311	95%
Totaal	4.833	100%	4.549	100%
Leeftijdscategorie				
Tot 4 jaar	769	16%	782	17%
4 tot 12 jaar	2.030	42%	1.846	41%
12 tot 18 jaar	2.034	42%	1.921	42%
Totaal	4.833	100%	4.549	100%
Herkomst				
Nederlandse achtergrond	4.656	96%	4.336	95%
Westerse migratieachtergrond	88	2%	76	2%
Niet-westerse migratieachtergrond	89	2%	137	3%
Totaal	4.833	100%	4.549	100%
Woonplaats				
Tubbergen	1.228	25%	1.157	25%
Geesteren	1.019	21%	950	21%
Albergen	829	17%	762	17%
Harbrinkhoek – Mariaparochie	428	9%	404	9%
Fleringen	216	4%	202	4%
Reutum – Haarle	326	7%	312	7%
Vasse – Hezingen	290	6%	274	6%
Manderveen – Mander	224	5%	215	5%
Langeveen	273	6%	273	6%
Totaal	4.833	100%	4.549	100%

Bijlage 4. Kenmerken minima tot 100% Wsm

In deze bijlage geven we kenmerken weer van minimahuishoudens met een inkomen tot 100 procent Wsm die de gemeente in beeld heeft.

Tabel B4.1 Aantal huishoudens en inwoners Tubbergen

Inkomenspercentage t.o.v. Wsm	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Tot 100%	211	2,6%	180	2,2%
Overig	7.777	97,4%	8.025	97,8%
Totaal	7.988	100%	8.205	100%

Kenmerken

Tabel B4.2 Kenmerken minima tot 100% Wsm 2015 en 2018

Categorie	2015		2018	
	Aantal	%	Aantal	%
Inkomensbron				
Participatiewet	103	49%	122	68%
AOW	48	23%	17	9%
Overig inkomen	60	28%	41	23%
Totaal	211	100%	180	100%
Huishoudtype				
Alleenstaand	113	54%	99	55%
Eenoudergezin	17	8%	18	10%
Meerpers zonder kinderen	46	22%	28	16%
Meerpers met kinderen	35	16%	35	19%
Totaal	211	100%	180	100%
Leeftijdscategorie				
27 tot 45 jaar	71	33%	64	36%
45 tot AOW-leeftijd	92	44%	99	55%
AOW-leeftijd	48	23%	17	9%
Totaal	211	100%	180	100%
Herkomst				
Nederlandse achtergrond	153	73%	121	67%
Westerse migratieachtergrond	24	11%	13	7%
Niet-westerse migratieachtergrond	34	16%	46	26%
Totaal	211	100%	180	100%

Bijlage 5. Kenmerken per doelgroep

In deze bijlage geven we een aantal kenmerken weer per doelgroep.

AOW'ers

Tabel B5.1 Kenmerken AOW'ers, inkomen tot 120% Wsm

Categorie	2018	
	Aantal	%
Huishoudtype		
Alleenstaand	160	59%
Meerpers zonder kinderen	111	41%
Totaal	271	100%
Herkomst		
Nederlandse achtergrond	249	92%
Migratieachtergrond	22	8%
Totaal	271	100%
Woonplaats		
Tubbergen	107	40%
Geesteren	49	18%
Albergen	38	14%
Overige kerkdorpen	77	28%
Totaal	271	100%

Tabel B5.2 Gebruik regelingen onder AOW'ers, inkomen tot 120% Wsm

Regeling	Aantal huishoudens
Kwijtschelding	14
Bijzondere bijstand	11
Individuele inkomenstoelage	-
Collectieve zorgverzekering	258
Maatschappelijke participatie	-
Wmo	202

Huishoudens met kinderen

Tabel B5.3 Kenmerken huishoudens met kinderen, inkomen tot 120% Wsm

Categorie	2018	
	Aantal	%
Inkomensbron		
Participatiewet	39	46%
Ander inkomen	45	54%
Totaal	84	100%
Huishoudtype		
Eenoudergezin	30	36%
Meerpers met kinderen	54	64%
Totaal	84	100%
Herkomst		
Nederlandse achtergrond	48	57%
Migratieachtergrond	36	43%
Totaal	84	100%
Langdurigheid		
Tot en met 1 jaar	18	21%
1 tot en met 3 jaar	13	16%
3 jaar of langer	53	63%
Totaal	84	100%
Woonplaats		
Tubbergen	40	48%
Geesteren	10	12%
Albergen	17	20%
Overige kerkdorpen	17	20%
Totaal	84	100%

Tabel B5.4 Gebruik regelingen onder huishoudens met kinderen, inkomen tot 120% Wsm

Regeling	Aantal huishoudens
Kwijtschelding	37
Bijzondere bijstand	25
Individuele inkomens toeslag	24
Collectieve zorgverzekering	42
Maatschappelijke participatie	14
Stichting Leergeld	34
Kindpakket	40
Wmo	22

Bijstandsgerechtigden

Tabel B5.5 Kenmerken bijstandsgerechtigden, inkomen tot 120% Wsm

Categorie	2018	
	Aantal	%
Huishoudtype		
Alleenstaand	65	53%
Eenoudergezin	14	12%
Meerpers zonder kinderen	18	15%
Meerpers met kinderen	25	20%
Totaal	122	100%
Herkomst		
Nederlandse achtergrond	76	62%
Westerse migratieachtergrond	10	8%
Niet-westerse migratieachtergrond	36	30%
Totaal	122	100%
Langdurigheid		
Tot en met 1 jaar	13	11%
1 en met 3 jaar	23	19%
3 jaar of langer	86	70%
Totaal	122	100%
Woonplaats		
Tubbergen	46	38%
Geesteren	21	17%
Albergen	23	19%
Overige kerkdorpen	32	26%
Totaal	122	100%

Tabel B5.6 Gebruik regelingen onder bijstandsgerechtigden, inkomen tot 120% Wsm

Regeling	Aantal huishoudens
Kwijtschelding	58
Bijzondere bijstand	45
Individuele inkomenstoeslag	52
Collectieve zorgverzekering	51
Maatschappelijke participatie	20
Stichting Leergeld	18
Kindpakket	24
Wmo	27

Bijlage 6. Afkortingen

Tabel B6.1 Afkortingenlijst

Afkorting	
AOW	Algemene Ouderdomswet
BRP	Basisregistratie Personen
CBS	Centraal Bureau voor de Statistiek
CPB	Centraal Planbureau
SHV	Schuldhelpverlening
VT	Vakantietoelage
WIA	Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen
Wmo	Wet maatschappelijke ondersteuning
Wsm	Wettelijk sociaal minimum
WSNP	Wet schuldsanering natuurlijke personen
WW	Werkloosheidswet
ZZP	Zelfstandige zonder personeel

Bijlage 7. Vragenlijst

REGELINGEN VOOR VOLWASSENEN

1. De gemeente heeft verschillende regelingen voor inwoners met een laag inkomen. Maakt u (of iemand in uw gezin) gebruik van de regelingen?

	Ja	Nee, maar ken ik wel	Nee
Bijzondere bijstand	☐	☐	☐
Kwijtschelding gemeentelijke belastingen	☐	☐	☐
Individuele inkomenstoelage	☐	☐	☐
Collectieve zorgverzekering (Via Menzis)	☐	☐	☐
Maatschappelijke participatie (vergoeding van € 150 per jaar)	☐	☐	☐
Individuele studietoelage	☐	☐	☐
Witgoedregeling	☐	☐	☐

2. Zijn er nog regelingen voor volwassenen die u mist?

U mag meerdere antwoorden geven.

☐ Ja, voor reiskosten	☐ Ja, voor kosten i.v.m. (het zoeken naar) werk
☐ Ja, voor zorgkosten	☐ Ja, voor leuke activiteiten voor mijzelf
☐ Ja, voor sporten (bijv. kleding, spullen)	☐ Ja, voor cultuur (bijv. muziek)
☐ Weet ik niet	☐ Nee
☐ Anders, namelijk:	

3. Waar helpen deze regelingen u bij?

U mag meerdere antwoorden geven.

☐ Meedoen aan sportieve activiteiten	☐ Meedoen aan culturele activiteiten
☐ Andere mensen ontmoeten	☐ Werken of werk zoeken
☐ Vrijwilligerswerk doen	☐ De noodzakelijke medische zorg krijgen
☐ Voldoende groente en fruit eten	☐ Kleren kopen
☐ Rekeningen betalen	☐ Huishoudelijke apparaten kopen
☐ Anders, namelijk:	

4. Als u sommige regelingen niet gebruikt, waarom is dat?*U mag meerdere antwoorden geven.*

☐ Ik ken die regelingen niet	☐ Ik vind het aanvragen moeilijk
☐ Ik heb moeite met lezen en schrijven	☐ Ik weet niet hoe ik de regelingen moet aanvragen
☐ Mijn inkomen is te hoog	☐ Ik heb de regelingen niet nodig
☐ Ze passen niet bij wat ik nodig heb	☐ Ik wil niet dat men weet dat ik weinig geld heb
☐ Anders, namelijk:	

5. Hoe komt u aan informatie over het minimabeleid en de regelingen?*U mag meerdere antwoorden geven.*

☐ Via de website van de gemeente	☐ Via een medewerker van de gemeente
☐ Via de armoedecoördinator Astrid Wessling	☐ Via de lokale welzijnsstichting (Stichting Welzijn Tubbergen Dinkelland)
☐ Via het sociaal team Wij in de Buurt	☐ Via vrienden of kennissen
☐ Uit de lokale krant of een folder	☐ Via een (sport)vereniging
☐ Via school	☐ Via een hulpverlener
☐ Dat weet ik niet meer	☐ Anders, namelijk:

6. Kunt u uw antwoorden toelichten?

.....

.....

KINDEREN**7. Heeft u thuiswonende kinderen die jonger zijn dan 18 jaar?**

☐ Ja	☐ Nee → ga naar vraag 13

8. Gezinnen met aan laag inkomen kunnen gebruikmaken van het Kindpakket, met daarin verschillende regelingen. Maakt uw kind (of kinderen) gebruik van deze regelingen?

	Ja	Nee, maar ken ik wel	Nee
Meedoenpakket	☐	☐	☐
Schoolpakket	☐	☐	☐
Verjaardagsbox	☐	☐	☐
Stichting Leergeld	☐	☐	☐

9. Zijn er nog regelingen die u mist voor uw kind(eren)?*U mag meerdere antwoorden geven.*

☐ Ja, voor schoolkosten	☐ Ja, voor inrichten van de babykamer/ kinderkamer
☐ Ja, voor leuke activiteiten voor mijn kind(eren)	☐ Ja, voor kosten voor een baby (bijv. luiers, babyvoeding etc.)
☐ Ja, voor reiskosten	☐ Nee
☐ Weet ik niet	☐ Anders, namelijk:

10. Waar helpen deze regelingen uw kind(eren) bij?*U mag meerdere antwoorden geven.*

☐ Lid worden van een (sport)vereniging	☐ Meegaan op schoolreis of schoolkamp
☐ Schoolbenodigdheden kopen (bijv. een schooltas)	☐ Meedoen aan andere activiteiten waarvoor een ouderbijdrage nodig is
☐ Hun verjaardag vieren	☐ Zwemles volgen
☐ Noodzakelijke kleding kopen	☐ Meedoen met andere kinderen

11. Zijn er dingen die uw kind(eren) niet kan (kunnen) doen, omdat het te duur is?*U mag meerdere antwoorden geven.*

☐ Meedoen met activiteiten op school	☐ Naar het ziekenhuis gaan
☐ Lid worden van een (sport)vereniging	☐ Meedoen met hun vrienden
☐ Kleding/ spullen kopen die nodig zijn voor de (sport)vereniging	☐ Voldoende kleding/schoenen kopen
☐ Voldoende groente en fruit eten	☐ Naar de tandarts of orthodontist
☐ De juiste medicijnen krijgen	☐ Zijn/haar verjaardag vieren
☐ Naar een kinderfeestje kunnen gaan	☐ Anders namelijk:

12. Kunt u uw antwoorden toelichten?

.....

.....

MEDISCHE KOSTEN

13. Heeft u (of iemand in uw gezin) medische kosten die u zelf moet betalen omdat ze niet door uw zorgverzekering worden vergoed? U mag meerdere antwoorden geven.

☐ Ja, voor fysiotherapie	☐ Ja, voor de tandarts/ orthodontist
☐ Ja, voor alternatieve geneeswijzen	☐ Ja, voor bril/ lenzen
☐ Ja, voor medicijnen	☐ Nee → ga naar vraag 15
☐ Anders, namelijk:	

14. Hoeveel extra zorgkosten (die niet door uw verzekering worden vergoed) heeft u ongeveer per maand?

- € 0 tot € 25 € 25 tot € 50 € 50 tot € 100 € 100 of meer

15. Het eigen risico voor zorgkosten is € 385. Sommige kosten moet u (tot € 385) zelf betalen, voordat de verzekering uw kosten vergoedt. Welk deel van uw eigen risico heeft u in 2018 gebruikt?
Vul deze vraag ook in als u een zorgverzekering heeft waarin uw eigen risico ook wordt vergoed.

- Minder dan de helft (minder dan € 192) Meer dan de helft (meer dan € 192) Dat weet ik niet

16. Komt het wel eens voor dat u geen medicijnen ophaalt of niet naar de tandarts, fysiotherapeut of het ziekenhuis gaat omdat het te duur is?

- Nee, nooit Ja, af en toe Ja, regelmatig Ja, eigenlijk voortdurend

17. Als u kijkt naar alle medische kosten, dan...

- kan ik die kosten (uiteindelijk) wel betalen.
 betaal ik die kosten wel, maar eigenlijk kan ik ze niet betalen.
 kan ik die kosten niet betalen, waardoor ik in de schulden kom.
 kan ik die kosten niet betalen en stel ik de medische zorg uit.

FINANCIËLE SITUATIE

18. Kunt u iedere maand rondkomen van uw geld?

- Ja → ga naar vraag 20
 Soms wel, soms niet
 Nee

19. Waarom kunt u niet (altijd) goed rondkomen? U mag meerdere antwoorden geven.

☐ Hoge vaste lasten	☐ Weinig inkomsten
☐ Veel dingen zijn duurder geworden	☐ Ik geef mijn geld te makkelijk uit
☐ Ik heb schulden	☐ Ik kan niet goed lezen en schrijven
☐ Ik weet niet hoeveel ik elke maand binnen krijg en hoeveel ik uitgeef	☐ Door een persoonlijke gebeurtenis (bijv. ziekte, scheiding, werkloos raken)
☐ Ik heb geen zin om mijn financiële administratie te doen	☐ Ik weet niet hoe ik mijn financiële administratie moet doen
☐ Anders, namelijk:	

20. Bent u het eens met de volgende stellingen?

	Ja	Nee	N.v.t.
Ik voel me arm.	☐	☐	☐
Ik kan niet alles doen, omdat ik er geen geld voor heb.	☐	☐	☐
Ik maak me zorgen over mijn financiële situatie.	☐	☐	☐

21. Heeft u momenteel schulden?

- Ja
 Nee → ga naar vraag 23

22. Krijgt u hulp bij het oplossen van uw schulden?

☐ Ja, van de armoedecoördinator (van de gemeente)	☐ Ja, van een Schuldhulpmaatje
☐ Ja, van een bewindvoerder	☐ Ja, van de Stadsbank
☐ Ja, van Maatschappelijk werk	☐ Ja, van familie of vrienden
☐ Nee, ik los mijn problemen zelf op	☐ Nee, ik wil geen hulp
☐ Anders, namelijk:	

ALGEMENE VRAGEN**23. Hieronder staan twee algemene vragen.**

	Ja	Nee	N.v.t.
Krijgt u een uitkering van de gemeente, zoals bijstand BBZ of IOAW/IOAZ?	☐	☐	☐
Heeft u een chronische ziekte, beperking of handicap?	☐	☐	☐

24. Wat is uw leeftijd?

☐ 18 t/m 26 jaar	☐ 27 t/m 45 jaar
☐ 46 t/m 65 jaar	☐ 66 jaar of ouder

25. Wat is uw woonsituatie?

☐ Ik woon alleen	☐ Alleenstaand met thuiswonende kinderen
☐ Samenwonend (zonder thuiswonende kinderen)	☐ Samenwonend met thuiswonende kinderen
☐ Anders, namelijk:	

TIPS EN ADVIEZEN**26. Heeft u nog tips of adviezen voor de gemeente over het minimabeleid?**

.....

.....

.....

.....

Dit is het einde van de vragenlijst. Hartelijk bedankt voor het invullen!

**U kunt de vragenlijst terug sturen in de bijgevoegde antwoordenvolp.
Bent u deze kwijt? Het retour adres is: KWIZ B.V. Antwoordnummer 461. 9700 WB
Groningen.
Een postzegel is niet nodig.**